

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 99 / III Legislatura / Setè període

Dijous, 13 de juny de 1991

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 73

Segona i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i quatre minuts.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de medi ambient (Punt quart de l'ordre del dia.)

Formulació: *I. Sr. Latorre (CDS) (p. 4999).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Medi Ambient (p. 5001).*

Rèplica: *I. Sr. Latorre (CDS) (p. 5001).*

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller (p. 5002).*

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de col·laboració en temes de medi ambient entre l'Administració autonòmica i les administracions locals (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Formulació: *I. Sr. Pere (M) (p. 5002).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Medi Ambient (p. 5003).*

Rèplica: *I. Sr. Pere (M) (p. 5003).*

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller (p. 5004).*

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política Mediambiental (Punt dotzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Madueño (S) (p. 5004).*

Posició dels grups: *I. Sr. Latorre (CDS) (p. 5006), I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 5006), Pere (M) (p. 5006), I. Sr. Gimeno (IC) (p. 5006), I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5006).*

Votació: *rebutjada per 31 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 5007).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política d'Educació Infantil (Punt tretzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Cadevall (S) (p. 5007).*

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (CDS) (p. 5009), I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 5009), I. Sr. Casanovas (M) (p. 5010), I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 5010) i I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 5011).*

Votació: *rebutjada per 27 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 5011).*

Preguntes (Punt catorzè de l'ordre del dia.)

Preguntes al Consell Executiu sobre els fets esdevinguts durant la visita del reina d'Espanya al Vallès Occidental i sobre la possibilitat d'obrir una investigació dels fets esdevinguts durant la visita del rei d'Espanya al Vallès Occidental

Formulació: *I. Sr. Pere (M) (p. 5012).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Governació (p. 5012).*

Rèplica: *I. Sr. Pere (M) (p. 5012).*

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller (p. 5012).*

Pregunta al Consell Executiu sobre la data de començament de les obres de la residència de disminuïts de Can Serra (l'Hospitalet de Llobregat)

Formulació: *I. Sra. Ferran (S) (p. 5013).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Benestar Social (p. 5013).*

Pregunta al Consell Executiu sobre els motius pels quals no s'ha renovat el contracte laboral d'uns treballadors de diversos centres de tractament de menors

Formulació: *I. Sra. Ferran (S) (p. 5013).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5013).*

Rèplica: *I. Sra. Ferran (S) (p. 5013).*

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller (p. 5014).*

Pregunta al Consell Executiu sobre la previsió de tancament d'alguns centres de tractament de menors dependents de la Direcció General de Justícia Juvenil

Formulació: *I. Sra. Ferran (S) (p. 5014).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5014).*

Rèplica: *I. Sra. Ferran (S) (p. 5014).*

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller (p. 5014).*

Pregunta al Consell Executiu sobre els motius pels quals la Direcció General de Justícia Juvenil ha procedit a tancar alguns centres de tractament de menors

Formulació: *I. Sra. Ferran (S) (p. 5015).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Justícia (p. 5015).*

Rèplica: *I. Sra. Ferran (S) (p. 5016).*

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller (p. 5016).*

Pregunta al Consell Executiu sobre el nombre d'empreses els abocaments de les quals controla la Junta d'Aigües en el municipi de Montcada i Reixac (Vallès Occidental)

Formulació: *I. Sr. Pere (M) (p. 5016).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Medi Ambient (p. 5016).*

Rèplica: *I. Sr. Pere (M) (p. 5017).*

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller (p. 5017).*

Pregunta al Consell Executiu sobre les investigacions que s'han dut a terme per esbrinar les causes de la mala olor del riu Besòs, durant l'estiu, al seu pas per Montcada i Reixac (Vallès Occidental)

Formulació: *I. Sr. Pere (M) (p. 5017).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Medi Ambient (p. 5017).*

Rèplica: *I. Sr. Pere (M) (p. 5017).*

Pregunta al Consell Executiu sobre un abocament químic que provocà gran quantitat d'escuma en el riu Besòs

Formulació: *I. Sr. Pere (M) (p. 5017).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Medi Ambient (p. 5017).*

Rèplica: *I. Sr. Pere (M) (p. 5018).*

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller (p. 5018).*

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i vuit minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 73.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i quatre minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Justícia, de Comerç, Consum i Turisme, de Benestar Social i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Passem al quart punt de l'ordre del dia, que és interpellació al Consell Executiu sobre la política de medi ambient, que formularà el Diputat l'il·lustre senyor Javier Latorre, de l'Agrupació Parlamentària del Centre Democràtic i Social. Té la paraula, senyor Latorre.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de medi ambient

El Sr. LATORRE: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, senyor Conseller, quan el proppassat dia 25 d'abril –només deu dies després de la promulgació del Decret d'assignació de competències i funcions al nou Departament de Medi Ambient–, vostè, senyor Conseller, s'enfrontà a les seves dues primeres interpellacions –n'hi haurà moltes més, ben segur–, ens demanà, als diputats d'aquesta Cambra, un tracte *light*, potser deia «un tracte ecològic», i ens demanà també cooperació i ajut per damunt de les diferències per portar endavant aquesta tasca en la qual ens juguem tots plegats el futur de les noves generacions, i manifestà també vostè davant d'aquesta Cambra la necessitat que hi hagués rigor en els plantejaments, la necessitat d'obtenir tots plegats nivells importants de credibilitat, la necessitat d'obertura, i ens oferí diàleg, participació i bona voluntat.

Potser, senyor Conseller, això va ser el millor de la seva primera intervenció davant d'aquesta Cambra. Sap vostè i sap aquesta Cambra que no li mancaran ni la col·laboració ni l'ajut per part nostra, amb l'única condició que vostè ha de ser fidel als seus postulats inicials. De tota manera –i aquí radica la part més important de la nostra preocupació–, no tenim la garantia –no sigui vostè confiat, en aquest cas–, no tenim la garantia que gaudirà d'aquesta col·laboració i d'aquest ajut que nosaltres li oferim per part del seu propi grup parlamentari; tant de bo que m'equivoqui, senyor Conseller.

Jo no puc evitar començar la substanciació d'aquesta interpellació des de la perspectiva històrica recent; ja ho he fet altres vegades en aquest Parlament, i ara, com que vostè és nou, ho repetiré per vostè, senyor Conseller. El 29 de novembre de 1989 –fa un any i mig– debatiem en aquesta Cambra el Projecte de Llei d'Organització, Procediment i Règim Jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, a l'article 9 del qual els centristes vàrem presentar una esmena –precisament l'esmena número 10, era evidentment una esmena 10–, que proposava la creació d'una conselleria de medi ambient. En recordar aquest fet hem d'agrair la primera part de la intervenció de l'il·lustre Diputat del Grup de la majoria, senyor Camps i Rovira –avui absent, com uns quants més–, quan en defensar el torn en

contra de l'esmena que jo he esmentat es referia a la nostra especial sensibilitat en aquests temes de medi ambient, encara que més endavant opina que «en una matèria interdisciplinària, en què té cadascuna de les conselleries aspectes, especialment els de foment, directament relacionats amb aquest tema, seria errònia» –deia ell– «la creació simplista d'una conselleria»: 29 de novembre de 1989. L'esmena nostra fou rebutjada per 2 vots a favor –precisament els 2 del Centre Democràtic i Social–, 48 en contra –els del Grup de la majoria– i 33 abstencions –la resta de grups d'aquesta Cambra.

No he fet aquest recordatori amb la pretensió de reivindicar per a nosaltres cap tipus de paternitat sobre la creació de la nova Conselleria de Medi Ambient. Sobre aquest tema –s'ho ha de creure, senyor Conseller– ens interessa molt més parlar de la sensibilitat respecte d'aquest tema que no pas de la paternitat.

Doncs bé, certament les coses han anat canviant amb molta rapidesa. Del debat sobre l'acció política i de govern en relació amb la política territorial, celebrat en aquesta Cambra fa exactament un any –exactament un any–, va sorgir la sorpresa de la proposta, per part del Conseller senyor Molins de creació de l'Agència Catalana del Medi Ambient, amb la voluntat que el nou òrgan que allà ens proposava tingués un més alt rang administratiu i polític i que aplegués competències que llavors no estaven sota la dependència directa de la Direcció General del Medi Ambient.

I m'han de permetre, senyores diputades i senyors diputats, recordar la part final de la meua rèplica al Conseller com a conseqüència d'aquest debat de política territorial. Deia jo: «Tercera previsió: Agència de Medi Ambient, tornar a incidir que no és una decisió del Govern, encara que és a partir –m'ha semblat sentir– d'una anàlisi que fa el Govern, vostè farà una proposta al Govern per crear-la, però serà una proposta seva, una improvisada proposta seva.»

Certament, no ens vàrem equivocar. La improvisada proposta quedà en proposta; les diferències i fins i tot picabaralles entre els Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a l'hora de discutir entre ells quines serien les competències de cadascuna de les conselleries, que cadascuna d'aquestes conselleries cedirien en favor de la *non nata* Agència Catalana del Medi Ambient, i també fins i tot la mateixa dependència orgànica i funcional d'aquesta agència respecte de quina d'aquestes dues conselleries, forçaren el President de la Generalitat a intervenir directament en la qüestió i intentar dirimir les diferències i discrepàncies proposant la creació de la Conselleria de Medi Ambient, a la qual aquest Parlament atorgà el seu consens unànim el mes de març d'enquany.

S'havia operat un canvi brutal, s'havia operat un canvi positiu, s'havia operat un canvi obligat en la sensibilitat –almenys en la sensibilitat organitzativa del Govern de Catalunya i de bona part de l'oposició també– respecte dels temes mediambientals. Només en divuit mesos es passà del rebuig o la indiferència sobre la creació de la Conselleria del Medi Ambient a la unanimitat sobre la seva necessitat.

Ens congratulem, com ens congratulem també del canvi de sensibilitat que s'està operant a la població civil catalana en relació amb el medi ambient. Efectivament, segons les dades de l'enquesta de «victimització» de l'Ajuntament de Barcelona, els temes mediambientals –són dades de desembre de 1990–,

els temes mediambientals ocupen el segon lloc en el rànking de les preocupacions dels ciutadans de la nostra ciutat, immediatament després del tema de les drogodependències: en una avaluació d'un punt a nou, les drogodependències tenen una valoració en el nivell de preocupació dels nostres conciutadans de 7,95 i els temes mediambientals i de contaminació tenen una valoració de 7,52: és a dir, han pujat molt.

I això per dues raons: d'una banda, per la mateixa realitat objectiva d'aquests problemes, i també d'altra –tot s'ha de dir–, perquè aquesta enquesta, les dades d'aquesta enquesta estan obtingudes en un moment en què els mitjans de comunicació, doncs, tractaven molt intensament temes com els de la contaminació atmosfèrica de la ciutat de Barcelona o fins i tot temes que han ocupat una bona part de les tasques d'aquest Parlament, com el tema de la tramitació de la polèmica Llei de Residus Industrials.

En el temps polític, en qualsevol temps polític, una determinada acció política necessita un marc legislatiu adient i també una determinada voluntat política per fer-la efectiva. En l'edició recent del prestigiós *Llibre blanc de la gestió de la natura als Països Catalans*, de la Institució Catalana d'Història Natural, s'afirma que, malgrat uns indubtables avenços legislatius –avui podem dir que, legislativament, Catalunya s'alinea mediambientalment parlant amb els països avançats europeus–, els nostres pressupostos mediambientals deixen encara molt a desitjar, i també –i això són paraules seves– deixa molt a desitjar el nivell de compliment de bona part de la legislació emanada d'aquest Parlament.

Poden canviar les coses a partir de la creació de la Conselleria de Medi Ambient?, poden canviar les coses a partir de la creació d'aquesta Conselleria de Medi Ambient? Des del punt de vista competencial, jo crec que tots estem d'acord –segurament vostè el primer– en la decepció que ha suposat l'assumpció o l'assignació d'atribucions que li han estat assignades i que resumidament són aquelles que tenia la Direcció General de Medi Ambient –extingida–, unes poques de la Direcció General d'Obres Hidràuliques i de la Junta d'Aigües, unes poques del Departament d'Indústria i Energia, i Agricultura, Ramaderia i Pesca –les menys significatives–, a més a més –i això és important– de l'adscripció de dos organismes autònoms: la Junta de Residus i la Junta de Sanejament.

El problema no són les competències que té la Conselleria, el problema són les competències que no té la Conselleria. Com deia fa poc el prestigiós mediambientalista català senyor Ramon Folch, el fet que hi hagi un conseller de medi ambient és tan important com tràgic que no pugui actuar en segons quins temes mediambientals. El problema més greu –podria haver-n'hi d'altres– és el medi natural, concretament la no-atribució a la nova Conselleria de competències en matèria de protecció i gestió del medi ambient no urbà o industrial, llevat d'aquelles que ja estaven assignades a l'extingida Direcció General de Medi Ambient. Això –continuen sent paraules del senyor Folch– és tant com crear un departament de salut pública que no s'ocupi de l'obstetrícia o de l'odontologia; estem parlant –i amb això acabo la referència al senyor Folch– del medi ambient, no de la meitat de l'ambient; estem parlant del medi ambient sencer, del país complet, i quan parlem d'aquestes coses poca broma.

Dit això, el que tots estem esperant és veure de quina manera vostè comença a exercir com a Conseller les competències

que té des de la nova Conselleria. Perquè, evidentment, no es poden tornar a produir fets com el bloqueig per part del Banc Europeu d'Inversions d'un crèdit preferencial a l'empresa concessionària de l'autopista del Garraf com a conseqüència de l'incompliment per part del Govern de la Generalitat de les directrius europees que obliguen a realitzar i sotmetre a informació pública els estudis d'impacte ambiental, com precisament s'havia demanat per aquesta Cambra pels grups d'Iniciativa per Catalunya i Grup Socialista. I això es va fer, precisament, l'octubre del 89 amb sengles proposicions no de llei, a la primera de les quals el nostre agrupació parlamentària va presentar una esmena, que va ser acceptada a l'hora de votar pel Grup d'Iniciativa, en què demanaven, sense res més, que s'instés el Consell Executiu a no iniciar les obres de l'autopista del Garraf fins que, d'acord amb allò que preveu el Decret 114/1988, de 7 d'abril, es faci la pertinent declaració d'impacte. Això es va acceptar, i ho agraïm, pel Grup d'Iniciativa i, naturalment, aquestes dues proposicions no de llei van ser rebutjades amb els únics vots en contra del Grup de Convergència i Unió.

Ara el nou Conseller, afortunadament –i jo el felicito, senyor Conseller–, ha canviat d'opinió i s'ha compromès davant la Comissió de Peticions del Parlament Europeu a efectuar l'estudi d'impacte ambiental i sotmetre'l a informació pública. I no es poden tornar tampoc a produir denúncies, o no s'han de produir les circumstàncies que puguin portar al fet que algú presenti denúncies com la substanciada pel Consorci per a la Defensa del Riu Besòs, que també ha demanat..., ha denunciat al Govern de la Generalitat per la contaminació d'aquest riu i per la lentitud en l'execució de les obres del Pla de Sanejament que corresponen a aquesta conca hidrogràfica.

La Comissió de Peticions del Parlament Europeu ha instat el Govern de la Generalitat a adaptar la situació a la normativa comunitària i ha concedit un termini de tres mesos per tal de donar una resposta més concreta sobre la forma en què pensa fer la resolució del problema.

Han de canviar coses, senyor Conseller; també han de canviar coses com la informació que sobre aquests temes mediambientals es lliura als diputats d'aquesta Cambra. En aquest sentit, haig de dir que no és de rebut l'informe sobre l'estat de realització actual del Pla de Sanejament, les seves previsions d'acabament i sobre l'adjudicació dels recursos econòmics disponibles realitzat a fi i efecte de donar compliment a una resolució del Parlament derivada del debat de política territorial que vàrem tenir exactament fa un any –com deia– i que es va lliurar al 24 d'octubre de 1990. Aquest no és un informe seu, subscrit per vostè, i en conseqüència no insistiré més sobre el particular. Però sí que li haig de dir, sí que li haig d'anunciar que per tal de parlar justament del desenvolupament d'aquest Pla de Sanejament nosaltres, tan aviat com sigui possible, demanarem la seva compareixença davant de la Comissió de Política Territorial i Obres Públiques per tal que vostè tingui l'oportunitat d'informar-nos molt més detalladament de l'estat actual de desenvolupament i previsions de futur d'aquest Pla de Sanejament que ens preocupa a nosaltres i que de debò l'hauria de preocupar també a vostè.

Per acabar...

El Sr. PRESIDENT: Vagi acabant, eh?

El Sr. LATORRE: Ja acabo, senyor President. Acabar dient-li que ja que vostè ens demanava un termini de cent dies i que

nosaltres una mica per la qüestió de les vacances parlamentàries no hem pogut –ni volgut– respectar, doncs, com una mostra també de cortesia parlamentària, jo li anuncio que després d'aquesta interpellació, només després d'aquesta, no presentarem cap moció subsegüent com una mostra, ja dic, d'obligada cortesia parlamentària.

Gràcies, senyor President, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable Conseller senyor Vilalta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Albert Vilalta): Senyor President, senyores i senyors diputats, en la resposta donada a la sessió parlamentària del 25 d'abril ja es fa una exposició dels objectius bàsics i prioritaris de la política mediambiental del Govern de la Generalitat i una referència a tot el conjunt d'accions concretes adreçades a l'assoliment d'aquests objectius. Dono per reproduïda la resposta perquè el Govern de la Generalitat en aquest període no ha canviat d'objectius i continua exercint les mateixes competències.

Per donar resposta a la interpellació sobre política global, sense reiterar l'exposició del 25, m'he de referir al fet, però, que els interpellants..., que el Departament de Medi Ambient correspon a les competències que li van ser transferides. Els asseguro que no puc més que congratular-me de l'interès del Parlament i concretament del Diputat del CDS per l'interès que demostra al nou Departament i, en definitiva, sobre el medi ambient. Espero que això es pugui demostrar, senyor Latorre, perquè hi hagi una ràpida aprovació d'un projecte de llei que justament he entrat, sobre la Junta de Sanejament, per agilitar la seva operativitat i poder donar d'aquesta manera resposta a aquesta preocupació, manta vegada expressada, sobre, per exemple, el cas del riu Besòs o de tants altres rius de Catalunya. En l'exercici d'aquesta línia d'actuació limitada al compliment de les determinacions legals el Govern de la Generalitat assumeix la tasca de millorar fins on sigui possible la qualitat del medi ambient en el sentit més ampli fins a donar una resposta satisfactòria a les demandes més exigents i sense més limitació que els recursos disponibles i la voluntat de sacrifici que mostri la societat per la renúncia a altres factors de qualitat de vida, o potser diria a altres factors de comoditat de vida, perquè no hi ha dubte que en alguns temes les exigències de medi ambient ens portaran algun treball més addicional: des de recollir les escombraries per separat o des de moltes altres aspectes.

Interpretem que la voluntat del ciutadà de Catalunya ens demana, precisament, l'esforç d'harmonitzar la promoció d'un creixement econòmic sostingut que permeti la millora del nivell de vida, de la renda per càpita, del benestar material i la seva més justa distribució territorial i social, amb les exigències de protecció del medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, de l'ús racional dels recursos naturals i de la preservació de la naturalesa i equilibri ecològic. Aquest, entenem que és l'únic camí per avançar en la tasca de millorar la qualitat de vida de tots els ciutadans. I sabem que en aquesta tasca necessitem la col·laboració de tots, de les institucions, de la societat i dels altres poders públics i ciutadans. I per això voldria agrair justament al Diputat senyor Latorre, en representació del Grup que representa, aquest oferiment i aquesta actuació.

Evidentment, el tema del medi ambient és un tema que està al carrer, està a la societat i potser està a Catalunya amb més

força que en altres llocs, perquè potser també a Catalunya tenim el problema mediambiental molt més degradat que no pas en d'altres indrets. En aquestes passades eleccions s'ha vist molt clar –aquesta enquesta de què ha fet esment, doncs, ho demostra. Jo el que li voldria dir és que no comparteixo aquesta decepció de la qual ha fet abans esment, perquè les competències que en aquest primer decret s'han assumit permeten, no en tinguí cap dubte, senyor Latorre, que poguem actuar fortament en el camp de descontaminació.

Realment, quines són les competències que ha de tenir Medi Ambient? És un tema discutit. Naturalment, no està tancat; en altres països les competències repartides entre els diferents departaments varien d'un estat a l'altre. Jo, per exemple, li aconsello que vegi Holanda, per exemple Holanda, que és un país que està, doncs, molt sensibilitzat pel tema i que està fent moltes actuacions: les competències de medi ambient no són realment com potser podríem esperar que fossin aquí. Però en qualsevol cas, repeteixo, aquest és un tema de discussió i el Decret queda obert perquè és el primer decret. (Pausa.)

Efectivament, respecte a la informació pública del Garraf, ha estat posat a informació pública; potser encara no ha aparegut en el *Diari Oficial de la Generalitat*, però els ajuntaments de Sitges i de Castelldefels tenen ja des de fa una setmana a informació pública l'impacte ambiental de l'autopista del Garraf.

Jo el que li voldria dir, finalment, senyor Diputat, és que la informació que demana es tindrà; els diputats tindran aquesta informació continuada de les actuacions. El que sí que li demano..., i altra vegada no són els cents dies, però sí que li demano temps per poder-la tenir; molta d'aquesta informació està desagregada; molta s'ha d'acabar de recollir, i encara no es disposa de prou informació en molts dels temes.

Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. El senyor Latorre pot fer un torn de rèplica.

El Sr. LATORRE: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, molt breument, expressar la meua satisfacció perquè el tema competencial tal com vostè, doncs, va insinuar en la seva primera intervenció –i avui potser ha concretat una mica més– no és un tema tancat, ni molt menys, que és un tema obert i obert també a les aportacions que puguem fer els altres grups parlamentaris d'aquesta Cambra. Tingui la seguretat que per part nostra farem aportacions, senyor Conseller. I tingui també la seguretat que vostè no serà un conseller pressionat. Li deixarem descansar cent dies i l'estiu, i només. El setembre nosaltres no pressionarem, però, òbviament, hem d'exercir la nostra tasca parlamentària, que per això estem aquí, i la tasca parlamentària és també controlar el Govern, i vostè forma part d'un govern.

Jo li deia en la primera intervenció meua que han de canviar coses; evidentment han de canviar coses, jo crec que hi estem d'acord. Tinc el dubte, de tota manera, i m'ho ha de deixar dir, que no sé si han de canviar coses en la línia que han començat a canviar coses. Amb tota la franquesa. Miri, en dos mesos, el 8 d'abril vostè ha fet un decret –vostè, no; la Presidència de la Generalitat– d'assignació de competències dins el qual ja es crea el disseny marc del que ha de ser l'estructura del seu Departament. I justament un mes després vostè ha signat ja el primer decret pel qual s'estructura el Gabinet de Conseller i la Secretaria General del Departament de Medi Ambient.

Doncs, miri, un primer balanç: un primer balanç és que estem d'acord que no hi ha hagut un creixement significatiu de les competències que té la nova Conselleria respecte de les que tenia la Direcció General de Medi Ambient. Té vostè més competències, però no és un creixement significatiu. I vostè sí que té dos organismes autònoms que, de moment, no canvien la seva estructura orgànica. Deixant de banda, doncs, aquests dos organismes autònoms, el balanç organitzatiu és el següent: sense un creixement significatiu de les competències l'extinció de l'antiga Direcció General del Medi Ambient suposa que desapareixen una direcció general, un cap de servei i tres caps de secció.

La nova estructura que vostès ens proposen fins ara, perquè fixi's que vostès només han desplegat el Gabinet del Conseller i la Secretaria General del Departament..., queden per desplegar les estructures orgàniques de les quatre direccions generals. Això suposa la creació d'una secretaria general, de quatre direccions generals, de tres subdireccions generals, d'un cap de gabinet, de dotze caps de servei i de disset caps de secció.

No hauríem de ser massa espavilats per pensar que això, traslladat a les quatre direccions generals, doncs, pot conformar una estructura funcional de tal tipus i dimensió que és possible —que és possible— que sigui necessari, efectivament, que vostè ens vingui a demanar 3.000 milions de pessetes, com ha fet, per comprar un edifici on, efectivament, els funcionaris tinguin un bon ambient de treball. Però quan parlem de medi ambient no estem parlant únicament de l'ambient de treball dels funcionaris del seu Departament. Si ja hem tingut alguna pica-baralla política en aquest Parlament per aquesta obsessió del Govern de la Generalitat de fer inversions de molts milions de pessetes en edificis administratius que, curiosament, sempre s'ubiquen en la part alta de la ciutat —no sé quina mania, suposo que també deu tenir això alguna connotació mediambiental—, doncs, avui jo haig de prevenir aquesta Cambra del que suposa una inversió de 3.000 milions de pessetes per comprar el primer edifici o almenys per assignar a aquest any, enguany, 3.000 milions de pessetes; tampoc sabem si l'any que ve això representarà fer més inversions.

Deia vostè que cal dialogar; nosaltres hi estem d'acord. El consell polític del nostre partit va aprovar el 9 de març d'enguany una proposta de pacte mediambiental per a Catalunya. Ha de saber vostè —perquè suposo que ho desconeix i no és pas per culpa seva— que aquesta proposta de pacte mediambiental per a Catalunya està en poder del secretari general del seu partit des de fa, avui, exactament, dos mesos. Jo tinc la sospita que aquesta proposta de pacte mediambiental, subscripta pel CDS, no ha arribat a les seves mans; si no li sap greu, jo li faré arribar a les seves mans aquesta proposta amb el desig —que a mi m'agradaria que fos seguretat, senyor Conseller— que a partir d'aquest document, i d'altre qualsevol, puguem encetar les línies d'un diàleg que el medi ambient de Catalunya necessita.

Gràcies, senyor President; senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Vol contestar a la rèplica? (Pausa.) Té la paraula l'honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor President, senyores i senyors diputats, jo el que li voldria comentar al Diputat senyor Latorre és que, evidentment, crear un departa-

ment exigeix, doncs, una sèrie de serveis que fins ara aquest Departament..., i com vostè deia hi havia una direcció general, però també hi havia una secretaria general a l'anterior Departament, funcions que s'han d'assumir. Funcions que corresponen des de tots els temes legislatius, des de temes expropiatoris, des de temes de publicacions, etcètera, etcètera. Però el que sí que no hi ha dubte és que, justament, per poder portar a terme totes aquestes altres competències mediambientals que cal que endeguem, el que sí és clar és que cal preveure també unes direccions generals, uns serveis i unes actuacions. Tots som conscients que ens queda molt a fer, molt a fer des del punt de vista de control de la contaminació, tant territorial com sectorial, i molt a fer en el tema de conscienciació i educació, i molt a fer des del punt de vista de..., d'instal·lacions i sobretot d'acabar, en el termini més breu possible, tot el tema de sanejament.

Per a aquestes actuacions, senyor Latorre, jo lo que sí li dic és que per ser coherents, justament, amb el que vostè demana, amb el que el Parlament demana, amb el que la societat demana, que és tenir actuacions, ens cal estructura: d'això no hi ha dubte. No tingui por, senyor Diputat, que ens passem amb l'estructura, perquè aquesta no és tampoc la meua manera tradicional d'actuar, però sí és necessari tenir aquesta estructura.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller. Passem ara al cinquè punt de l'ordre del dia: interpe·lació al Consell Executiu sobre la política de col·laboració en temes de medi ambient entre l'Administració autonòmica i les administracions locals, que formularà el Diputat l'il·lustre senyor Marià Pere, del Grup Mixt. Té la paraula.

Interpe·lació al Consell Executiu sobre la política de col·laboració en temes de medi ambient entre l'Administració autonòmica i les administracions locals

El Sr. PERE: Senyors i senyores diputats, senyor President, senyor Conseller, objecte de la meua preocupació el que vostè ens pugui explicar avui n'és la política de col·laboració entre l'Administració autonòmica i les administracions locals en temes de medi ambient, donat que tots els elements de correcció i intervenció en el medi ambient requereixen un estadi de col·laboració.

I fonamentalment i especialment tinc interès a no parlar genèricament, sinó que puguem fer una reflexió amb relació als controls d'abocaments de contaminants als rius de Catalunya, amb relació a la informació de la resultant d'aquest control als municipis, amb relació a com s'aplica el cànon, que és competència de la Junta d'Aigües, i, especialment, si s'aplica i s'informa els municipis amb relació a la mateixa execució del Pla de Sanejament que va ser aprovat el 82, i, especialment, amb l'execució de la infraestructures hidràuliques, inclosos els terminis, quin nivell de col·laboració hi ha amb els municipis amb relació a l'aplicació de la Llei 22/83, de Protecció de l'Ambient Atmosfèric i el seu Decret posterior, 322/87, pel que fa a l'elaboració de mapes de vulnerabilitat territorial que haurien d'estar fets des del 85, la classificació de les zones, el mateix estudi d'emissió de certes..., de les empreses i de la totalitat de les empreses, sobretot pel que fa a la informació, el control, les inversions, quin és l'estadi de relació amb els municipis, amb les

administracions locals, amb relació als estudis epidemiològics, derivats del control de l'ambient atmosfèric. És a dir, a ningú se li escapa que és important que els municipis coneguin aquests estudis, puguin col·laborar en la seva intervenció posterior.

Amb relació als residus sòlids i tòxics, que els ajuntaments puguin conèixer quins són els que hi ha a la seva localitat i el mateix coneixement de les declaracions de les empreses i poder actuar conjuntament; amb relació a tota la problemàtica de la salinització de les aigües de la costa, i poder actuar conjuntament; amb relació a les denúncies que pugui fer l'Administració al jutjat, com es coopera amb els ajuntaments i, especialment, amb relació al paper de la policia de medi ambient.

És a dir, jo penso que aquest és un tema prou important com perquè avui l'Administració autonòmica no vagi per un costat amb recursos, competències; l'Administració local vagi per un altre costat, sense recursos i amb competències limitades. Jo penso que aquest és un element que s'hauria de veure quina ha estat l'experiència fins ara i veure quina hauria de ser l'activitat a partir d'ara d'un grau de col·laboració, distribució de recursos i sobretot de col·laboració amb la intervenció. Jo diria que quasi veure quina és la regla de la col·laboració, sobretot tenint en compte —insisteixo— que el tema de medi ambient no vist des d'una visió parcial, sinó vist des d'una visió global és un tema que requereix la cooperació i la col·laboració de tots els organismes, diguem, siguin autonòmics, siguin municipals.

Res més, gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere. L'honorable Conseller té la paraula per contestar la interpellació.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor President, senyores i senyors diputats, jo voldria significar que els ajuntaments tenen un conjunt de competències prou conegudes, per descomptat, en el tema de serveis de recollida i tractament de residus, en el tema de clavegueram, depuració d'aigües, en el tema d'activitats potencialment perniciosos per a l'entorn, tant des del punt de vista urbanístic com des del punt de vista de l'exercici de l'activitat. I també tenen les competències que la legislació sectorial en el tema ambiental, altres competències que la legislació sectorial li atribueix.

I, per descomptat, en els ajuntaments, per part de l'Administració de la Generalitat, hi ha una col·laboració en les tasques de vigilància, i aquest és el cas, concretament, de consells comarcals i de l'entitat metropolitana, en el tema dels abocaments a les xarxes de clavegueram, els abocaments d'indústries, els abocaments d'aigües residuals del sector industrial.

Jo, senyor Diputat, el que sí que li puc dir és que totes aquestes preocupacions que vostè ha exposat són també les meves preocupacions; cal una actuació molt decidida en aquests camps; si no fos necessari actuar-hi amb esforç, segurament, no s'haguera justificat fer un departament de medi ambient. El que sí li puc dir és que el tema no es pot endegar d'avui per demà: hi ha una sèrie d'actuacions que estem, justament, com a departament, muntant-nos i en el moment que puguem disposar ja de tota aquesta informació, tant de mapes de vulnerabilitat com d'estudis epidemiològics que no corresponen, per cert —però ho transmetré a Sanitat—, no corresponen, lògicament, al Departament de Medi Ambient, com tota la informació de residus tòxics, com la salinització de les aigües de la costa..., en tots aquests temes no hi ha dubte, senyor Diputat, que seria ineficient, ineficaç, perdó, seria ineficaç pensar que es pogués fer tot

des del Departament i que no pogués, en aquests temes, comptar-se amb la col·laboració dels ajuntaments.

El tema de medi ambient és realment tan dispers territorialment com des d'un punt de vista sectorial que la cooperació dels ajuntaments és per al Departament que dirigeixo, serà per al Departament que dirigeixo un dels eixos d'actuació.

Per tant, jo vull agrair al senyor Marià Pere, doncs, aquest recordatori de tots els temes en els quals els ajuntaments estan disposats a cooperar i recullo aquest oferiment perquè en aquest sentit és en el que pensem actuar.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller. El senyor Pere té torn de rèplica, té la paraula.

El Sr. PERE: Senyor Conseller, jo ja sóc conscient que vostè acaba d'agafar la Conselleria i, per tant, no pretenc que vostè expressi més allà que voluntats. Ara bé, de fet, quan parlem de l'activitat de medi ambient hem de parlar no únicament de la Conselleria, sinó del Consell Executiu i què fa el Consell Executiu. I jo li voldria recordar que amb aquest plec de bona voluntat que vostè m'ha expressat, que jo crec sincera, per exemple, nosaltres tenim una zona declarada, concretament Montcada, és una zona declarada de protecció especial i de zona d'atmosfera contaminada des del 85. I des del 85, avui en dia, avui, encara no s'ha començat a treballar, per part de la Generalitat —des del 85. L'Ajuntament ha fet peticions cada any; de fet, ja hi ha aprovats, diguem, els informes de Sanitat, Governació, Indústria, Política Territorial, però no s'ha començat a treballar. I això vol dir una manca de col·laboració entre el Consell Executiu i una zona que és de les més contaminades de Catalunya. Per això se la va declarar zona de protecció especial i zona d'atmosfera contaminada. Va ser el 15 de juliol del 85.

Tenim l'experiència, a Montcada, d'haver demanat, concretament, informació sobre el control —control— d'abocaments per part de les empreses de Montcada, sobretot a la Junta d'Aigües, i resulta que després de molt de temps, quasi vora de dos anys, l'únic que arriba és que la Junta d'Aigües controla només sis empreses, i en sanciona quatre. I Montcada té moltes empreses. I el riu està, diguem, com està.

Hem vist l'expedient que ha hagut de fer Europa entorn del tema del Besòs; és a dir, no és perquè sí que jo pujo aquí a la tribuna. No és perquè sí, sinó perquè hi ha una situació que jo penso de desatenció, de falta de col·laboració entre el Consell Executiu i el conjunt de municipis.

En el millor dels casos, en el millor dels casos s'està marxant per dos camins paral·lels, per no dir que, en alguns casos, per exemple la falta de control i d'informació als ajuntaments de la situació de les seves empreses, del seu municipi, que pugui fer que l'ajuntament treballi en col·laboració amb la Generalitat, permeti ser més eficaços entre tots. Dic: en el millor dels casos és marxar paral·lelament, però jo diria que en alguns casos fins i tot hi ha poca activitat, pel Departament que correspongui, en relació al control, en relació a les sancions, en relació a l'aplicació dels canons, perquè el cànon, avui en dia, s'està aplicant més per l'aigua que no pas en funció dels abocaments, i el cànon també hauria de ser aplicat pels abocaments, i per tant vol dir un coneixement dels abocaments.

O, en relació als residus, no és correcte que a un ajuntament se li digui: «No et dic els residus perquè, així, les empreses..., podríem saber què produeixen les empreses». Com, un municipi-

pi, no pot col·laborar amb els ajuntaments si desconeix... Com, un ajuntament, no pot col·laborar amb la Generalitat si desconeix, diguem, el tipus de residus sòlids que es donen en aquell municipi. I vostè sap que l'ajuntament, per si sol, això no ho pot conèixer; té dificultats tècniques de recursos extraordinaris, i, en canvi, treballant complementàriament, es podria dallò.

Però, per exemple, ara apareix un rumor d'una espècie de meningitis vírica que està apareixent, que en aquests moments molts ajuntaments estan deseparats; no hi ha una relació. En el millor dels casos, algun ajuntament ha enviat el virus a Majadahonda, que s'examina; però no hi ha una col·laboració entre Generalitat i municipis. Però no únicament del Departament de Sanitat, no únicament, diguem, a fer el mapa epidemiològic, sinó a conèixer quin n'és l'origen: si és un problema d'aigües o és un altre tipus de problema, que és..., normalment, aquests elements també són de medi ambient. És a dir, jo, per mi, parlar de medi ambient també és parlar de salut laboral; ho veig des d'una visió més acabada, no únicament industrial, sinó fins i tot humana.

Per això, senyor Conseller, que entengui —i aquí acabo— que el problema... No s'hauria de fer tant una reflexió sobre el que podrà fer vostè, sinó sobre el que no fa el Consell globalment i què hauríem de fer a partir d'ara per corregir el que penso que són elements que obstrueixen una major capacitat per modificar aquesta situació, molt greu, que hi ha a Catalunya en el medi ambient.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere.

Vol contestar la rèplica? Té la paraula l'honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor President, senyores i senyors diputats, jo, el que li puc manifestar, senyor Diputat, és que justament aquest tema de la contaminació atmosfèrica de Montcada està previst que existeixi una partida ja, i en això, doncs, miri, hi ha hagut la sort que, a aquest nou Departament, li correspongui que es comenci a actuar en el tema de Montcada.

Respecte a tots els temes d'abocaments industrials, els temes de residus, miri, aquest és un tema que no és solament a Catalunya; està a tot arreu, amb manca de suficient informació i aprofundiment. Justament, potser, fins i tot li diria que aquí a Catalunya està molt més avançat que en altres indrets d'Espanya; però això, per a mi, no és cap tranquil·litat. Li puc assegurar que l'aprofundiment de tota aquesta informació i aquesta informació que, per altra banda, pensem que hi ha una directiva que es posarà —comunitària—, que serà d'obligat compliment a partir del desembre del 92, en la qual es diu que qualsevol tema de medi ambient ha de ser informat, i té dret tot ciutadà —i naturalment, totes les institucions d'administració local, per descomptat— a conèixer informació sobre medi ambient, al Consell Executiu li agradaria poder començar, com més aviat millor, de tenir suficientment les dades per donar aquesta informació.

El que sí que no li amago, i això ho sap perfectament perquè, justament, estem en un país en què les estadístiques i les dades són temes difícils d'obtenir, el que sí que no li puc amagar és que és complex, i que es començarà a treballar en aquest sentit.

O sigui que, simplement, volia manifestar aquesta voluntat del Consell Executiu d'aprofundir encara més —malgrat que s'ha fet una tasca important—, aprofundir encara més en tot el tema d'informació i de poder subministrar aquesta informació, per descomptat, a les administracions locals.

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política Mediambiental

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller. Passem al dotzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política Mediambiental, presentada pel Diputat senyor Higini Clotas, però farà..., té la paraula el senyor Madueño per presentar la Moció. Deu minuts.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor President. Substanciem avui la Moció subsegüent a la interpellació que, sobre la creació de la Conselleria de Medi Ambient es va substanciar en el Ple darrer, conselleria que va néixer amb el suport unànim de tota la Cambra, i que només havia tingut la resistència per part d'algunes conselleries en l'etapa anterior de la Conselleria de Política Territorial, la d'Agricultura i la d'Indústria, que eren les més afectades, precisament, pels temes mediambientals, però que, finalment, vam aconseguir en aquest Ple, en aquest Parlament, una resposta positiva de tothom per fer front a una de les qüestions més importants que tenim en el nostre país, i que s'havia demostrat que la política seguida en els darrers temps per part del Govern, que consistia, davant d'uns problemes gravíssims de medi ambient, amagar el cap sota l'ala i no fer front a aquests problemes, consideràvem que era una política equivocada, i que, precisament, el nostre Grup ha fet davant d'aquest Ple una política, precisament, de propostes positives entorn de la solució d'aquests problemes, però que fins ara no havien estat afrontats amb seriositat.

Però aquesta proposta de creació de la Conselleria de Medi Ambient, per nosaltres..., la vam saludar molt positivament, si bé vam manifestar una temença —temença que posteriorment es va veure confirmada, malgrat que nosaltres vam presentar una esmena insòlita i fins i tot vam ser recriminats per part del Grup de la majoria, que no era el normal, precisament, fer aquest tipus d'esmenes, però esmena que anava en la via de dir: «Senyors, no només fa falta una conselleria de medi ambient, sinó que se l'ha de dotar, precisament, de contingut, de competències per fer front a un dels problemes més greus que té el nostre país».

I la nostra temença s'ha confirmat: s'ha creat la Conselleria «verda», precisament, sense l'«àrea verda». Només té competències sobre el gris; és a dir, sobre el fum, sobre les aigües residuals, sobre els purins, sobre els residus..., però quasi cap competència sobre el verd. No té competències sobre espais protegits, sobre la protecció dels animals, no sobre la competència de caça i pesca..., i la prevenció d'incendis, etcètera, etcètera. És a dir, tota l'«àrea verda», pràcticament la Conselleria «verda» no té cap competència o molt poques competències sobre el verd de Catalunya.

I això ja va estar exposat a bastament pel nostre President; avui s'ha tornat a reiterar per les interpellacions que hi ha hagut anteriorment; però si repassem els mitjans de comunicació de l'últim temps, veurem un reguitzell d'organitzacions, un reguitzell de científics, d'institucions que coincideixen plenament en l'esperit i en la forma de la nostra queixa, de la nostra protesta, del nostre advertiment, ja quan es va constituir aquesta Conselleria.

Si tothom —partits polítics, grups ecologistes, científics i institucions— està d'acord que aquesta Conselleria s'havia d'om-

plir de plenes competències, per què, el Grup de la majoria, el Grup de Convergència Democràtica i Unió Democràtica, continua oposant-se tan obstinadament que es traspassin, precisament, aquestes competències a la Conselleria? Per què, a la demanda de la constitució d'una autèntica conselleria de medi ambient, el Grup de la majoria respon creant una conselleria de «mig ambient», amb la meitat de les competències? Jo crec, sincerament, que haurien de rectificar, perquè és una demanda raonable; perquè sembla lògic que haurien d'escollar tants partits, organitzacions, institucions, que són tan variats i tan fonamentats els arguments que exposen, que creiem nosaltres que no és possible desqualificar tanta gent, tantes organitzacions que opinen de la mateixa manera.

Seria bo per al país, no per al seu Grup només sinó per al país, que rectificuessin ara, i no com ho van fer en altres temes polèmics per al nostre país, com va ser el tema dels residus o Aigüestortes, que vostès van rectificar en la direcció del que nosaltres exposàvem al principi, però van rectificar tard, i creiem nosaltres que això no només fa mal a un partit, sinó que fa mal al país, sobretot quan el que es demana és una demanda raonable i, a més a més, és una demanda que acabarà imposant-se per si sola, per la mateixa realitat, perquè en realitat, no només els grups, no només el nostre partit, sinó fins i tot el mateix Conseller està d'acord que totes aquestes competències haurien d'estar a la seva Conselleria.

Ho deia molt clarament, l'altre dia, en la seva intervenció, i deia, textualment: «Tots voldríem, i jo mateix, que des d'un moment sortís el Departament suficientment dotat de totes les àmplies competències que podria arribar a tenir». Estem d'acord plenament, estem d'acord plenament amb el diagnòstic, que és un diagnòstic nou, però ja amb el que no estem tant d'acord és amb la solució que ens demana, que és la normal en aquest Parlament —que possiblement vostè no coneix, però que aquí es dona moltes vegades—, que és demanar-nos paciència, tranquil·litat, que tot això arribarà. Possiblement jo hi estic d'acord, jo estic d'acord que això arribarà, però arribarà d'una manera que jo crec que no és bona; arribarà en un moment que serà reclamat per tothom, després que hi haurà hagut aquest desgast que jo crec que és negatiu, i per tant, seria bo que, des d'ara, aquesta Conselleria hagués començat la seva tasca amb el suport i amb la confiança que tots li vam dipositar el primer dia que la vam constituir.

I és per aquest motiu que nosaltres creiem que l'«àrea verda» hauria d'estar dintre de la Conselleria de Medi Ambient, perquè, si bé la dissolta Direcció General de Medi Ambient s'ha integrat, jo crec, sense gaires problemes des de la integració de funcions i funcionaris, dintre de la Conselleria de Medi Ambient, possiblement la nostra queixa o la nostra crítica estaria que la nova Conselleria de Medi Ambient s'ha mostrat incapaç d'integrar aquesta Direcció General de Medi Natural, perquè jo crec que s'ho ha posat difícil, perquè aquesta Direcció General és una direcció general que jo qualificaria com de «camaleònica». És una direcció general que va començar dient-se Direcció General de Política Rural, sembla ser; després, quan va veure que les coses canviaven, es va dir Direcció General de Política Forestal, i quan es va crear la Direcció General de Medi Ambient, veient que les coses podrien passar a Medi Ambient, va canviar ràpidament de nom i es va dir Direcció General de Medi Natural. Té una certa facilitat de canviar el co-

lor o el nom, però no té facilitat de canviar de política perquè, com aquests animals —saben vostès—, canvien de color, però mai canvien l'espècie ni les formes. Per tant, aquesta Direcció General podria ser com una espècie de direcció general camaleònica. Alguns directors generals sembla que també tenen aquesta facilitat; però, bé, l'important és que hi ha aquesta resistència i que creiem nosaltres que aquesta resistència és precisament perquè no volen canviar de política, i és necessari per al país, és necessari per al país de que aquesta Direcció General no només canviï de conselleria, sinó sobretot que canviï de política.

Per coherència, primer, perquè hauria d'estar dintre de Medi Ambient perquè el medi natural no és una cosa separada del medi ambient, però sobretot per la política que ha practicat aquesta Direcció General, que és la capdavantera en la retallada d'Aigüestortes, que és la que ha fet els embassaments il·legals a alguns parcs naturals i que ha fet una política molt desastrosa en el tema de la conservació dels espais protegits. Només per això ja seria necessari canviar de política i, sobretot, canviar-la en una nova conselleria.

Per tant, jo crec que si en alguna cosa estava justificada la creació d'aquesta Conselleria, precisament era per agafar aquesta nova Direcció General i canviar-la de política; no ha estat així. I voldria deixar clar que només vençant la resistència d'alguns camaleons que hi puguin haver en aquesta Direcció General, estic segur que la majoria dels funcionaris, la majoria dels funcionaris de la Direcció General de Medi Natural, estarien molt contents de passar a la nova Direcció General de Medi Ambient, perquè veurien valorada la seva tasca, que molts d'ells ara no la veuen valorada: sobretot parcs naturals, guarderies, prevenció d'incendis, etcètera. Moltes coses similars podríem dir de la política d'aigües i de la Direcció General d'Obres Hidràuliques i la Junta d'Aigües; no les repetiré perquè pràcticament podríem dir coses similars a les que hem dit de la Direcció General del Medi Natural. Per tant, la demanda és que per fer una política integral de les nostres aigües..., només cal veure els nostres rius per veure la necessitat d'endegar una política global, integral, del cicle de l'aigua, perquè aquesta Direcció General i la Junta d'Aigües passessin també a la nova Conselleria de Medi Ambient.

I per últim..., no hi insistiré, perquè el Conseller estava plenament d'acord que el Servei de Vigilància Radiològica passés al més ràpidament possible a la nova Conselleria perquè els temes de seguretat nuclear a tot Europa, a tot arreu, estan passant a les àrees de medi ambient.

Llavors, si hi ha aquest consens per part de les forces socials, de les forces polítiques, de les forces de la universitat, si pràcticament tothom està d'acord, qui s'oposa, realment, que es faci aquesta Conselleria amb totes les seves competències, clarament? Qui, realment s'hi oposa? Evidentment, s'hi oposa el Grup de la majoria; però aquí els voldria fer, simplement, una reflexió en el sentit de demanar-los que veient que la majoria del país està d'acord que aquesta nova Conselleria disposi de tots els mecanismes des del principi, disposi de tot el recolzament, per què vostès no reflexionen i modifiquen la seva posició, i donen recolzament no només a la petició del Grup Socialista, sinó sobretot donen recolzament a la nova Conselleria perquè crec, sincerament, que amb la seva posició han forçat les nostres interpellacions, han forçat les nostres intervencions,

i han forçat una cosa que, sincerament, jo crec que no s'hauria d'haver produït, que és que, precisament, estem possiblement pensant que jutgem la tasca del nou Conseller o de la nova Conselleria, quan això no és cert: estem jutjant una decisió del Consell Executiu, i no pas la tasca d'un conseller que, el mínim que hem de fer és deixar-lo treballar: temps, perquè pugui aquí presentar la seva tasca amb temps. Estem, per tant, demanant que es modifiqui una decisió del Consell Executiu, no una actuació del Conseller Vilalta.

Per tant, si la petició és raonable, els arguments són raonables, per una vegada siguin raonables, donin suport a aquesta proposta i, per tant, creiem nosaltres que d'aquesta manera disposarem d'una autèntica Conselleria de Medi Ambient per fer una política de medi ambient que farà bé al país i no la Conselleria de «Mig Ambient» que vostès han posat en marxa i que creiem nosaltres que això, ja he dit, no és bo ni per al país ni per a la nova Conselleria.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Com que no s'han presentat esmenes a aquesta Moció, es passa directament a la intervenció dels grups que ho sollicitin. Per l'Agrupació Parlamentària del CDS, té la paraula l'illustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Gràcies, senyor President. Per manifestar que votarem afirmativament el text d'aquesta Moció, i ho farem amb rotunditat pel que fa als punts 1, 2 i 4 d'aquesta, i serà un «sí» més matisat el que donarem al punt tercer, perquè ens queda el dubte —el dubte pel debat, un debat obert— de si el recurs aigua ha de ser un recurs d'ordenació territorial o ha de ser una qüestió mediambiental.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre.

L'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya? Té la paraula l'illustre Diputat Senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Només per dir que votarem favorablement la Moció que acaba de defensar el senyor Madueño; coincidim en gran mesura amb els seus arguments; ens hem manifestat sempre a favor de la necessitat d'una conselleria de medi ambient amb competències plenes, i per tant, donem i donarem suport a qualsevol iniciativa que tendeixi a assegurar la integritat de totes les competències de medi ambient a la Conselleria de nova creació.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo.

Pel Grup Mixt, té la paraula l'illustre Diputat Senyor Marià Pere.

El Sr. PERE: Bé, és senzillament també per manifestar el nostre acord total amb la Moció i, per tant, el nostre vot favorable i la preocupació, al mateix temps, que si aquest tipus de moció no avença és per la característica de treball departamental del Consell Executiu. Per exemple, és una preocupació, i fins i tot una petita intuïció si el tema de medi natural, per a Agricultura i Pesca i Ramaderia, el fet de no traspasar-ho, ja que aquest no és element fonamental per a la Conselleria, no passi a ser un joguet que es vulgui mantenir, i per tant una obstrucció perquè pugui ser ben treballat aquest aspecte, i el tema d'aigües —fins i tot matisaria aquí el senyor Latorre—..., penso que el tema d'ordenació territorial i el pla territorial es pot fer perfectament, i la intervenció i la promoció territorial, coneixent el

tema d'aigües. Ara, és evident que el més fort del tema d'aigües és el seu estat de gran contaminació. És impossible entendre com es pot intervenir des de la Conselleria de Medi Ambient sense que es tingui el control de la fixació del cànon, per exemple. És a dir —i així podríem veure tots els altres, com per exemple la vigilància radiològica—, és a dir, per a Indústria, de la vigilància radiològica, el que l'interessa són les dades, senzillament, per poder intervenir.

Per tant, per aquestes i moltes altres raons que no caldria entendre'm, nosaltres votarem la Moció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere.

Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa té la paraula l'illustre Diputat Senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Iniciativa per Catalunya no tenim cap dubte en votar afirmativament aquesta Proposició..., ai, aquesta Moció. Ho vam manifestar així en la interpellació que vam fer al darrer Ple, ho vam manifestar també en una proposició no de llei que vam presentar al Ple el 23 d'abril passat i, que consti, encara està pendent de debat, una proposició no de llei en què substancialment diem el mateix que s'està dient en aquesta Moció subsegüent, motiu pel qual no vam presentar moció nosaltres al darrer Ple, i només fer dues constatacions: seria lamentable que no s'aproves aquesta Moció; és lamentable pel fet que no aniria en la línia de reforçar el nou Departament de Medi Ambient al qual tots els grups de la Cambra vam desitjar un èxit en la seva tasca, i que aquesta es consolidés i fos alguna cosa més que un simple aparell de propaganda.

Una constatació que ens preocupa és que, per exemple, en aquests moments ja tenim un projecte de llei, que estem pendent de discutir aquí, que planteja la creació d'una nova figura: la reserva nacional de caça del Boumort i que no va en la línia de donar competències i recursos a Medi Ambient, sinó que en aquest Projecte de Llei ja diu que la reserva nacional dependrà del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Vol dir que això ens fa sospitar que no anem en la línia de reforçar el Departament de Medi Ambient.

L'altra constatació és que existeixen, no raons lògiques, sinó simplement raons de resistencialisme, de mantenir les barraquetes, per part d'alguns alts caps del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i que són els que han fet aquesta..., ens han portat a aquesta situació de dividir el que és Medi Natural i el que sembla que no és Medi Natural, perquè si el medi ambient no s'ha de preocupar del medi natural, voldrà dir que s'haurà de preocupar només del medi artificial, com algunes subdivisions d'aquest Departament ens fan creure.

Recalcar simplement que el que desitgem en aquesta..., en el nostre suport a aquesta Moció i en la Proposició no de Llei que tenim és el reforçament i l'efectivitat del Departament de Medi Ambient, i fóra bo per al país i per a aquesta Cambra que es votés unànimement aquesta Moció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno.

Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió té la paraula l'illustre Diputat senyor Coll i Bertran. (*Remor de veus.*) Silenci.

El Sr. COLL I BERTRAN: Estem substantivant una moció estrictament sobre el tema de les competències de medi ambient. Aquest és certament un tema a hores d'ara ja una mica vist, i que pot fer-se realment avorrit; tinc la sensació que ja

s'està fent avorrit per reiteratiu. Malgrat això, miraré de tractar-lo d'una manera completa, tot i que nosaltres pensem —i més val dir-los-ho ja d'entrada, per evitar sorpreses després— que estan magnificant una qüestió que té la seva importància, però que s'ha de situar en un context.

Jo tinc aquí el Decret pel qual s'assignen funcions i competències a aquesta Conselleria. Vaig a llegir-ne un paràgraf perquè tinc la impressió que no l'han llegit. Diu: «Cal, doncs, donar compliment a aquest mandat legislatiu i iniciar el procés d'assignació esmentat» —iniciar el procés d'assignació— «el qual haurà de produir-se de forma gradual» —és clar, no?— «a l'efecte de garantir un funcionament correcte i normal dels òrgans que actualment exerceixen competències en relació amb medi ambient» —i diu: «per poder planificar amb major abast i de forma integral la política mediambiental del Govern.»

Per tant, està molt clar que la Conselleria de Medi Ambient neix amb l'obligació de planificar d'una manera completa i d'una manera integral —diu aquí— la política mediambiental del Govern, i que gradualment anirà assumint totes aquelles competències que en aquests moments estan escampades en diferents conselleries i que giren al voltant de la problemàtica mediambiental, i queda clar que parla d'«iniciar el procés d'assignació». Això s'ha concretat amb l'assignació de la Direcció General de Medi Ambient —ara desapareguda—, de la Junta de Residus, de la Junta de Sanejament, de les unitats administratives d'Obres Hidràuliques i de la Junta d'Aigües, que desenvolupaven funcions incloses dintre d'aquest àmbit, del control dels focus emissors contaminants, que fins ara exercia el Departament d'Indústria i Energia per mitjà de la Direcció General de Seguretat Industrial, i de les competències i funcions que aquí s'assenyalen, que són unes quantes, que no llegiré, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. I tot això amb la perspectiva d'organitzar la Conselleria en quatre grans àrees que —perquè no hi hagi dubte de la voluntat i d'on es vol arribar després d'aquest procés gradual—, queden ja definides en el primer decret d'assignació de competències. I dic primer perquè se suposa que en vindran d'altres, no?

Exactament, es diu que hi haurà quatre àrees: una de promoció i educació ambiental, una altra de qualitat ambiental, una altra de patrimoni natural, i una altra de medi físic. Per tant, està clar cap on volem anar i què és el que volem fer. Jo entenc que ara no hi és tot, però de la lectura del Decret s'entén que hi serà tot.

Jo comprenc una mica el perquè d'aquesta insistència en el tema, és de molt bon entendre. Vostès volien una agència i els van sorprendre amb una conselleria, eh? (*Remor de veus.*) Vostès van tenir el dubte que potser el Conseller seria vulnerable, i ara resulta que el Conseller no és vulnerable; ara resulta que és un bon conseller, un bon tècnic i un bon polític. (*Remor de veus.*) Vostès s'han d'agafar a alguna cosa, i estan intentant repetir aquí el mateix que han estat fent durant molt de temps amb la Conselleria de Benestar Social: quan un tema els fa mal a fons, llavors busquen l'anècdota per desmuntar la cosa; s'assembla relativament al tema del Benestar Social. (*Remor de veus.*)

Jo crec que hi ha també un problema d'extrapolar les pròpies limitacions, perquè en definitiva nosaltres tenim la sensació que el Govern de la Generalitat ha resolt aquest tema d'una manera molt més eficaç, per exemple, que el Govern de l'Estat, on vostès tenen unes certes responsabilitats; aquí està resolt a primer nivell, a màxim nivell; allà està resolt a segon nivell. Jo no sé,

senyor Madueño, però, jo crec que a nosaltres no se'ns ha de carregar una possible mala consciència.

Tot això no justifica gens insistir fins a l'avorriment en aquest tema de les competències; és un tema que el donem per acabat. És arribada l'hora —o ho serà— que donem per acabada la polèmica en aquests moments (*Rialles.*) És arribada l'hora —o ho serà dintre d'unes setmanes, tal com reclama el mateix Conseller— de començar a parlar de resultats; després veurem per on s'agafen i on poden mirar d'erosionar el Govern, que en definitiva aquest deu ser un altre objectiu amagat. (*Remor de veus.*)

Concretant en la Moció, pot suposar que no la votarem. Vol-dria assenyalar-li una qüestió, de totes maneres: nosaltres no estem incomplint la Llei. Aquesta Moció està redactada en un primer punt d'una manera que jo m'atreveixo a qualificar de «tendenciosa», perquè posa entre cometes una frase; diu: «És a dir, situar a l'esmentada Conselleria» —i diu entre cometes— «“totes les competències de medi ambient”». Jo no sé a què fan referència les cometes, però si diu: «a complimentar una llei», i diu: «tal com diu, totes les competències de medi ambient», aquestes paraules així seguides i posades d'aquesta manera no figuren a la Llei. Per tant, no estem incomplint la Llei en absolut, i això és un redactat tendencios.

Nosaltres som fidels a una estratègia que s'ha dissenyat des del Govern: descontaminació, prevenció, educació ambiental, defensa del patrimoni natural, i tot això amb una gradualitat, anant-ho incorporant a la Conselleria per tal de poder-se fer càrrec amb eficàcia de les funcions sense desmuntar la feina que ja s'està fent ara, encara ara escampada en altres llocs. I tot això amb un suport econòmic important; jo no sé si li ha passat per alt, però aquesta Conselleria té un pressupost de 33.000 milions per a aquest any, any en què neix (*remor de veus*); és la quarta conselleria, és la quarta conselleria, justificat. Les dues primeres amb una gran capacitat de despesa de personal, Sanitat i Ensenyament; la tercera, una conselleria clarament... un departament inversor, el de Política Territorial i Obres Públiques, i en quart lloc apareix la Conselleria de Medi Ambient.

Si, amb tot això, vostès segueixen pensant que aquesta Conselleria no pot fer re, que aquesta Conselleria no té competències, que aquesta Conselleria és incapaç d'arbitrar una política, jo espero que després de l'estiu en seguirem parlant.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll. Seguidament passem a la votació.

Les senyores diputades i senyors diputats que estiguin d'acord amb el text de la Moció, es volen posar drets?

Els qui hi estiguin en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 31 vots a favor, 54 vots en contra i cap abstenció.

Passem al tretzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·llació sobre la Política d'Educació Infantil, presentada pel Diputat l'il·lustre Senyor Magí Cadevall.

(*Remor de veus.*)

Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre la Política d'Educació Infantil

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor President. Senyores diputades i senyors diputats...

El Sr. PRESIDENT: Espera un moment, senyor Cadevall, que hi hagi un xic de silenci. (*Pausa.*) Comenci.

El Sr. CADEVALL: Gràcies. Aquesta Moció que presento a mi em sembla que és un test sobre les intencions de l'aplicació de la reforma educativa a Catalunya.

Si voten que sí a la Moció que presento, penso que tindrà més credibilitat la intenció d'aplicar correctament la reforma a Catalunya i, a més a més, d'una forma adaptada a les circumstàncies de Catalunya.

Si voten que no, em penso que tindrem la joia de sentir discursos sobre la importància de l'educació infantil, però tindrem també la tristesa de veure que això no té cap traducció o poca traducció a la pràctica.

La Moció demana coses molt elementals i de sentit comú, que és reconèixer com a personal docent els educadors i educadores infantils de zero a tres anys. Hi ha molts motius, però és que a més a més la LOGSE reconeix el caràcter educatiu de l'etapa zero-sis anys.

I, en conclusió d'això, a la Moció hi ha també altres punts, que són conseqüència, que és que cal llavors homologar els horaris, cal homologar els salaris i cal una aplicació adaptada a Catalunya, perquè el mínim que els decrets assenyalen per a tot l'Estat d'un mestre per cada tres educadors infantils, jo penso que no serveix per a Catalunya, perquè sortosament a Catalunya els educadors infantils tenen un nivell de formació superior, estan fent un esforç i el tindran encara més alt d'aquí a uns anys, i aquestes condicions pròpies de Catalunya cal tenir-les en compte en aplicar la reforma.

En la interpellació que vaig formular sobre aquest tema, jo penso que hi va haver moltes coincidències, fins i tot el senyor Conseller Laporte va prendre la meua interpellació com una alabança a la gran tasca que s'havia fet en el tema de les escoles-llar. Quines eren les coincidències? La importància de l'educació infantil, el caràcter educatiu de l'etapa zero-sis anys, fins i tot el senyor Laporte va dir, bé, que havia estat a iniciativa seva traslladar-les de sanitat a educació, abans que ell passés a ser Conseller d'educació, el que passa és que el collectiu opina que no s'ha notat cap canvi o almenys, matisant molt, no s'ha notat el canvi suficient.

És més, encara hi havia més coincidències. El senyor Laporte va parlar de les dificultats grans que hi havia per atendre tal com caldria les reivindicacions, «que, a més a més, considero justes» —va dir—, «del collectiu». Jo la cosa que considero important és que el senyor Conseller va dir que aquestes reivindicacions les considerava justes, i per tant em pregunto: llavors, com és que encara no s'ha signat un acord?

Bé, però si hi havia moltes coincidències en la interpellació —com es va veure—, també hi havia divergències, i tractaré d'explicar-les. Jo penso que una és l'anàlisi mateixa dels problemes. El senyor Laporte en la interpellació va venir a dir, se'm va acusar, diguem, de portar aquí, al Ple de la Cambra, no un problema en el fons educatiu, d'organització, sinó un problema —i després d'unes paraules seguia— «que és un problema laboral d'un determinat collectiu.»

Jo penso que aquesta és una gran equivocació per part de la Conselleria, i si no corregeix aquesta mala idea, aquesta mala impressió, no arribaran a un acord definitiu, perquè aquest, el problema de l'educació infantil, no és un típic problema laboral d'aquests que es discuteixen a cada conveni —per exemple,

doncs, si s'ha d'apujar un 6 o un 7%; si s'ha de tenir una jornada de trenta-cinc o trenta-se hores—, és un problema realment de fons, de filosofia general sobre la concepció de la política d'educació infantil.

Les qüestions bàsiques sobre les que s'hauria de pronunciar la Conselleria d'una vegada ja és: són educadors o no són educadors aquestes persones que estan en l'etapa zero-tres anys? És una qüestió molt senzilla que només admet una resposta: o sí, o no. En realitat, fins i tot repassant el text del senyor Conseller a la interpellació, els anomenava «educadors», o sigui que ell mateix els hi considera, però això no té cap traducció legal a l'hora de fer els convenis.

La segona qüestió és: si són educadors, han de tenir unes condicions similars als altres sectors educatius? I ja no els vull comparar amb la universitat —no per cap qüestió, sinó per una gran diferència d'edat—, comparem-los amb la segona etapa de l'educació infantil, zero-sis anys; aquestes dues etapes han de tenir unes condicions similars —no dic ni tan sols iguals—, similars d'horari, de sou?

Bé, mentre hi hagi aquesta disparitat d'opinions, que el senyor Conseller pensi que és un simple problema laboral i el collectiu pensi que es tracta d'una redefinició de les condicions del collectiu—, jo penso que no hi haurà un acord. Bé, tinc entès que l'última oferta de la Conselleria és oferir-los a tots la categoria C1. Si em permeten que els llegeixi una còpia del conveni-marc del personal laboral de la Generalitat: a la categoria C1 hi ha tècnics, administratius, arts gràfiques, cuiners, informàtics —no sé si es podrien catalogar els educadors infantils com alguna categoria d'aquestes—, operador fotogramètric, delineant superior, comptable superior, analista de laboratori, controlador pecuari, etcètera. És cert que també surt «tècnic docent», però resulta que com es poden catalogar a la categoria C1 dient que són «tècnics docents» si no se'ls reconeix que és personal docent? D'altra banda, els mestres i el conveni aquest permetria al personal amb capacitat provada no els correspon la categoria C1, sinó els correspon una categoria superior, la categoria B.

Per tant, no és un problema d'aquests que deia d'un 6 o un 7%; no és un típic problema laboral, és una problema de redefinició de les condicions d'aquest collectiu.

La segona divergència no és només en l'anàlisi, sinó en el perill que comporten a solucionar-ho. És a dir, què està passant en aquest collectiu? Doncs, miri, en els moments que feia la interpellació s'estaven enviant telegrams —no sé si cada dia o cada setmana— a la Conselleria, se'n van enviar també al Parlament. Després que he fet la interpellació, i no pas per culpa ni mèrit meu, vull dir, és un collectiu perfectament autònom i l'únic que fem alguns diputats és fer-nos ressò dels problemes socials que existeixen, no creem, no ens inventem els problemes, només tractem de portar-los al Parlament, que és el representant de la societat... Doncs, després de la meua interpellació s'han tancat tota una nit en les escoles-llar, han fet hores de vaga, en aquest moment han deixat la vaga per posar millors condicions per negociar, i a la Conselleria suposo que el perill és aquest: que enviï telegrams, que es tanquin, que facin vagues. Però la divergència està que penso jo que el perill no és aquest; el perill és que es posa en perill el nivell —que jo penso que és bo— adquirit a les escoles-llar a Catalunya. Per què? Perquè sense negar —com no ho vaig fer l'altre dia— les iniciatives de l'Administració, per exemple, vaig alabar el Pla de formació especial,

que havia permès aquest grau, aquest nivell d'educació superior, potser, a altres zones de la resta de l'Estat..., malgrat, doncs, aquestes iniciatives laudables de l'Administració, bàsicament el nivell adquirit en aquestes escoles-llar ha estat pel voluntarisme del personal, perquè estan quaranta hores de presència amb els nens; tota la coordinació que tenen, tota la programació que fan no té altre qualificatiu que voluntarisme, no es pot anomenar d'altra manera.

Llavors, per tant, què passa? Que aquest voluntarisme hi ha el perill que s'acabi. I es pot acabar per dos motius: primer, perquè ja fa massa anys que dura aquest voluntarisme i les persones es van fent grans i arriba un moment que guanya el desànim, malgrat tota la bona voluntat, i el segon motiu és que, a més a més, la comparació amb els altres sectors és cada dia més odiosa, més odiosa vull dir en el sentit que les diferències són més grans. Per exemple, el dia 17, probablement, la majoria de sindicats en el territori MEC signaran un acord on se'ls concedeix un sexenni, que per al que cobri la quantitat màxima suposarà un increment addicional de 65.000 pessetes el mes, a part de tots els altres augments que puguin venir per als altres funcionaris. Això, encara que té vigència només en el territori del Ministeri, evidentment serà punt de comparació a totes les comunitats autònomes.

És a dir, per tant, les diferències entre els educadors infantils i els altres sectors, malgrat que ens queixem que els sectors de mestres no estan prou ben reconeguts i remunerats i no tenen prou reconeixement social, va augmentant; per tant, la cosa ha d'esclatar per força, és una situació que si no se soluciona objectivament ha d'esclatar. Per tant, el perill és que aquest nivell adquirit es perdi.

Bé, miraré d'anar acabant. Jo penso que hi havia acord en els principis. Llavors, on estava la qüestió? El senyor Conseller —i no sé, el representant del Grup de la majoria, que dirà— parlava de les dificultats, de dir: «Bé, sí, en teoria estem d'acord, però hi ha dificultats». Jo penso que això és un sofisma, que aquí hi ha un doble llenguatge de Convergència i Unió.

Permeti'm que els digui la meua opinió —i no agafin això com una immodèstia—: jo penso que la LOGSE respecta l'autonomia de Catalunya, penso que permet fer una política diferenciada i penso que seria bo tenir a Catalunya les millors escoles bressol de tot l'Estat, perquè això, a més a més, entroncaria amb la tradició catalana.

Però, quin és el discurs de la majoria de Convergència i Unió? El discurs de la majoria de Convergència i Unió és que, quan un tema els interessa, com ara donar suport a l'escola privada, llavors hi ha dues coses: en primer lloc, troben diners; per exemple, doncs, 1.500 milions de subvenció a les aules de pàrvuls de cinc anys, i, si avancen —com sembla que és el propòsit— dos anys els concerts per a l'edat catorze-setze, jo he dit repetidament en el Parlament que això, almenys, costarà 5.000 milions, i no se m'ha desmentit mai.

Per tant, quan una cosa els interessa, com donar suport a la privada, les lleis són prou autonomistes perquè puguin fer aquesta política diferenciada, i tenen aquests 6.500 milions de pessetes per fer aquesta política diferenciada; però quan un tema no els interessa —i començo a creure que l'educació infantil no els interessa—, llavors passen les dues coses: que tot és culpa de l'Estat; per dos motius: primer, perquè les lleis no deixen marge autonòmic i, segon, perquè no tenen diners. I el senyor

Conseller, llavors, diu: «Oh, les lleis ens coaccionen. Si tant els interessa l'educació infantil, per què a Madrid no van declarar bàsic i obligatori, en redactar la LOGSE, l'etapa de l'educació infantil?»

Però, per favor, senyors! A quins països d'Europa és obligatòria l'educació infantil? És que un ciutadà, quan neix, als zero anys, ha d'anar, per força i per imperatiu legal, a una escola llar? No és aquest, el problema; el problema és fer una política de fomentar les escoles d'educació infantil, no de posar-les com a obligatòries.

Per tant, no és un problema legal, i tampoc és un problema econòmic, perquè per als objectius que volen, troben diners. Per tant, jo els dic: «Els presento un redactat concret que no posa cap compromís, no els posa cap data...»; és a dir, se'ls demana que reconeixin el caràcter educatiu i que s'homologui, però això es podria fer escalonadament durant uns anys. No poso un nombre d'hores determinat, perquè penso que això ho han de determinar en un col·lectiu; no poso un sou determinat... Només estic demanant que s'accepti, no el reconeixement d'un problema laboral, sinó que s'acceptin uns grans principis: que cal reconèixer, com a educadors, els que estan treballant en l'etapa zero-tres anys, i que se'n treguin les conseqüències; perquè, si no, si el que fem són discursos sobre la importància de l'educació infantil i no en treiem les conclusions pràctiques, en lloc d'incitar el col·lectiu de mestres i la societat a fer una bona aplicació de la reforma, el que farem és desanimar-los i desacreditar la reforma abans de començar-la.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall.

No hi han esmenes; per consegüent, passem al torn de fixació de posicions. L'Agrupació Parlamentària del CDS? Té la paraula el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. En la mateixa línia argumental explicitada per l'il·lustre Diputat senyor Magí Cadevall, tant en el moment de la interpellació com ara en la Moció, la nostra Agrupació Parlamentària va dirigir el dia 17 de maig diverses preguntes que esperen resposta per escrit, entre les quals preguntàvem o demanàvem quines mesures tenia previstes o té previstes el Govern de la Generalitat per tal de resoldre aquest problema.

Per la nostra Agrupació Parlamentària, les llars d'infants no són ni poden ser centres de segona categoria. Els nens de zero a tres anys mereixen i necessiten garanties de qualitat, com els de cicle posterior, és a dir, els de tres a sis anys. Els actuals centres de llars d'infants de la Generalitat l'ofereixen. Ara falta que el Departament d'Ensenyament doni un reconeixement professional explícit a aquests educadors i educadores.

En aquesta línia, estimem, per part de la nostra Agrupació, que va la resolució de la Moció avui a debat, i, per tant, la nostra Agrupació parlamentària avança el seu vot favorable.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Per l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Únicament per dir que, d'acord amb posicions anteriorment defensades per la nostra Agrupació, i en el mateix sentit de votacions anteriors, anunciar que votarem favorablement la Moció presentada.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo.

El Grup Parlamentari Mixt, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. També no m'estendré pas en consideracions, perquè ja s'ha fet llargament en l'exposició de la Moció. Dir, simplement, en nom de les forces polítiques que integren el Grup Mixt, que nosaltres estem d'acord amb aquesta Moció i la votarem favorablement.

L'única cosa que voldria aclarir, les intencions del nostre vot, perquè després no se'ns pugui dir, per part d'algun diputat que pugui intervenir més tard, doncs, no se'ns pugui atribuir gratuïtament intencions ocultes de malvolença envers alguna persona o envers alguna conselleria.

Nosaltres, simplement, votem favorablement aquesta Moció perquè creiem que, si la Moció, doncs, és acceptada, farà que l'ensenyament, el nivell pedagògic de les llars d'infants, sigui més superior, sigui més eficaç que no pas ho és en l'actualitat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas.

Pel Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per anunciar d'entrada que el Grup d'Iniciativa per Catalunya donarà suport a aquesta Moció presentada pel senyor Magí Cadevall i a tots els seus punts, i que els dic, honestament i sense cap ganes de provocar, que crec que és una moció redactada en termes que podria ser aprovada per la majoria de diputats d'aquesta Cambra, i més encara si han fet l'esforç que jo he tractat de fer, i suposo que els qui m'han precedit en l'ús de la paraula també, de llegir justament les respostes de l'honorable Conseller al tema proposat pel senyor Magí Cadevall.

O sigui, repeteixo: crec que és un cas clar en què la Moció subsegüent a la interpellació —alguna vegada ens han acusat, crec que amb raó, que hi ha mocions que són poc subsegüents als temes plantejats en la interpellació—, i que en aquest cas concret, a més, ajuden justament a concretar principis formulats, tant pel Diputat senyor Magí Cadevall com pel senyor Conseller, en les respostes al que deia el Diputat, que perquè quedés clar què volia dir l'un i l'altre, aquesta Moció és una moció enormement útil.

Però jo crec que és una moció a favor de la dignitat d'un sector educatiu important, que, com ja se'ns ha explicat, la LOGSE, l'aplicació de la qual a Catalunya serà imminent, i, amb la compareixença del Conseller el dia 20, suposo que tindrem més dades per saber amb quina periodicitat i de quina manera serà aplicada la LOGSE a Catalunya, preveu justament aquesta nova etapa d'infància com a fonamental per al procés educatiu.

Per tant, que en el primer punt se'ns parla del reconeixement com a personal docent dels educadors i educadores de les llars d'infants de la Generalitat...; jo crec que s'està recollint l'esperit que va ser capaç de concretar el CENU quan parlava de com l'escola comença amb els zero anys, comença amb el naixement de la criatura, i que és absolutament important que sigui així; és a dir, no considerar una etapa, podríem dir, d'aparcament de criatures, abans que entrin en el procés educatiu, sinó considerar que una criatura entra en el procés educatiu des del

mateix moment en què entra, justament, en un centre públic d'aquestes característiques.

És també, en aquest cas concret, una moció important a favor del reequilibri d'un sector que en molts pocs anys hem vist canviar; és a dir, quan vam començar la feina els ajuntaments democràtics, alguns que teníem en aquells moments responsabilitats, justament, en matèria d'ensenyament, sabem la problemàtica que teníem amb les llars d'infants i amb les escoles bressol. Era un moment en què encara hi havia una situació de mercat de treball bastant especial. Després, el mercat de treball va entrar en una situació de crisi profunda; això va fer que hi hagués un retorn a casa de molts treballadors i de moltes treballadores i una necessitat absoluta d'eliminar despeses com fos, i una de les despeses eliminades molt sovint —jo diria que «per desgràcia»—, va ser el de retenir les criatures a casa fins que no entressin en una etapa d'educació gratuïta.

En aquests moments, per sort, el mercat laboral ha tornat a tenir una certa reactivació; això ha permès que, molt sovint, a casa pare i mare tornin, en aquests moments, a quedar incorporats al mercat de treball, i això ha permès també que molta gent torni a tenir expectatives més concretes de l'ocupació i de fer enviar els seus fills a les escoles bressol des del primer moment.

Per zones d'aquestes que considerem perifèriques a Catalunya, voldria dir, a més, que aquesta etapa és fonamental per una qüestió, que és per una qüestió d'adquisició de llenguatge, i adquisició de llenguatge, si parlem sense circumloquis, vol dir la possibilitat o no de catalanitzar molts infants des del primer moment. Ho dic perquè això és una qüestió pràctica, crec que viscuda per molts de nosaltres amb intensitat.

Finalment, el que voldria dir és que jo diria que seria oportú per a tots nosaltres, interessant per a tots nosaltres des del punt de vista polític, de representants polítics elegits pel poble de Catalunya, que aquesta situació del personal, de les educadores i educadors de les llars d'infants dependents de la Generalitat, no es complica.

En aquest sentit, jo volia llegir un fragment d'un certificat d'acord del Consell Escolar Municipal de l'Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada que l'Alcalde de Sant Joan de Vilatorrada, el 21 de maig de 1991, va enviar al Director General d'Ordenació i Innovació Educativa, al Director General de Professorat i Centres Docents, a la Directora General de Planificació Escolar i al Secretari General d'Ensenyament. Està parlant de la situació en què es troben les educadores i els educadors esmentats, i diu que aquestes diferències acadèmiques són «únicament i total responsabilitat del Departament d'Ensenyament. El Departament d'Ensenyament ha acceptat la capacitat provada de tots i cadascun dels professionals, acceptada i reconeguda, aquesta capacitat, que és únicament la d'ésser docents. Volem mostrar també el nostre desacord amb el Departament d'Ensenyament, no només per això, sinó també per les quaranta hores lectives setmanals que tenen i les quatre hores mensuals no lectives, enfront de les vint-i-cinc hores mensuals lectives i les vint-i-dues hores mensuals no lectives dels companys dels P-3, P-4 i P-5, així com per la situació en què es troben les feineres i les cuineres» —un altre conflicte que també esperem que es pugui resoldre i que, en tot cas, no és directament el conflicte d'aquesta Moció, que, repeteixo, és subsegüent a la interpellació.

Dir, per tant, que Iniciativa per Catalunya donarà suport a tots els punts d'aquesta Moció, i que creiem, honestament, que

seria bo per clarificar posicions que pogués ser adoptada per unanimitat del tots els grups de la Cambra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera.

Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre Diputada senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President. Senyors diputats, senyores diputades, miri, qualsevol tema pot tenir interpretacions errònies si no se'l contempla en tota la seva extensió, és a dir, en tota la seva realitat, i, per tant, com a resultat de la seva pròpia història.

Vostès saben que, quan ara fa deu anys varen ser traspassades les llars d'infants, el seu estat era de desastre total, tant per les instal·lacions com per la diversa preparació del seu personal, com pel servei que oferien. I ara podem dir amb satisfacció que les «guarderies» —perquè era així com s'anomenaven en aquell moment—, que eren bàsicament de caràcter assistencial, el Govern de la Generalitat les ha transformat en llars d'infants, perquè hi ha un reconeixement d'aquesta tasca essencial que fan, com deia el senyor Riera, i per això ara podem parlar d'una nova etapa: la de la qualitat educativa.

Això vol dir que s'ha hagut d'avançar molt; això vol dir que... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyora Bruguera, esperi, esperi que hi hagi silenci.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Segueixi.

La Sra. BRUGUERA: Gràcies.

Això vol dir que s'ha hagut de fer un gran esforç i que aquest esforç s'ha fet. Vostès saben que les inversions en obres d'adequació han estat importants i van ser reconegudes pel mateix senyor Cadevall en la interpellació que va substanciar l'altre dia.

Vostès saben que els pressupostos continuen augmentant, perquè entenem que això repercuteix en la qualitat del servei a l'infant. Així mateix, cal valorar molt positivament l'esforç en la formació i reciclatge del personal.

Nosaltres partíem d'uns nivells baixíssims i totalment inadequats, amb grans diferències entre un i altre centre. És per això que es va fixar —i vostès ho recordaran— un termini de cinc anys per adequar les titulacions a les exigències actuals. Això, tot això es va fer, tot això s'està fent, i hi ha la voluntat de seguir avançant. El que demanava de filosofia general, senyor Cadevall, realment, el que compta en aquest cas són més els fets que les paraules, i els fets ho avalen completament.

Quant a la Moció en si, jo no el puc felicitar, senyor Cadevall, per la formulació, per la forma com ha estat redactada aquesta Moció, perquè —com ja veurà— hi ha una gran ambigüïtat. Ja en el primer punt, vostè demana reconèixer com a personal docent els educadors i educadores de les llars d'infants. Vostè sap que des de la promulgació de la Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu els centres d'educació infantil són considerats centres docents i que, per tant, el personal que hi presta servei educatiu és considerat també personal docent. Per tant, aquest és un fet reconegut, i podríem dir que està solucionat, però jo, tal com vostè ens ha aclarit ara amb la presentació, intuïa que no volia dir això, sinó que es consideressin educadors i educadores com a personal pertanyent als cossos docents. Si és aquest el cas, vostè ja sap que això, en aquests moments, és legalment impossible.

En el punt segon vostè diu: «Homologar l'horari dels educadors i educadores», i aquí també hi ha la confusió: amb qui? A qui cal homologar? De nou, he de suposar que l'homologació —com també ens sembla que ens ha explicat— ho és en relació amb els mestres que imparteixen el segon cicle infantil a les escoles públiques d'EGB. Miri, l'activitat educadora dels dos cicles és totalment diferent, i ho és en funció de l'edat de l'infant i de les necessitats d'aquests mateixos infants. Per tant, no és possible homologar ni les tasques ni, consegüentment, els horaris lectius.

Respecte als sous, miri, em faig la mateixa pregunta: quina és l'homologació de referència? Entre el mateix personal? Entre el personal de les llars i els mestres d'EGB? Miri, cal recordar que les condicions acadèmiques del personal educatiu de les llars no són homogènies. Hi ha personal amb titulació superior, n'hi ha amb diplomatura, n'hi ha amb titulació de formació professional de segon grau i n'hi ha sense cap mena de titulació. Per tant, les conclusions són òbvies.

Vostè ha dit tota l'estona que no era un problema únicament laboral, però en canvi els seus raonaments s'han basat únicament en criteris de condicions laborals, que això vol dir no únicament sous —i això ho entenem tots—, sinó condicions laborals.

Finalment, vostè demana programar l'aplicació de la LOGSE a Catalunya en el tema d'educació infantil. Miri, en la disposició addicional primera de la Llei es diu que «serà el Govern, amb un informe previ de les comunitats autònomes, qui aprovarà el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, que tindrà un àmbit temporal de deu anys a partir de la publicació de la present Llei.» Per tant, senyor Cadevall, crec que vostè s'ha excedit. Si aquesta Llei va ser publicada concretament el 3 d'octubre de 1990, tenim aquest termini de deu anys per tal que el Govern ho aprovi. Hem sembla que és molt prematur que vostè ara presenti aquesta Moció.

I finalment li vull dir..., vull utilitzar unes paraules del Conseller, que són les que va utilitzar en la resposta a la seva interpellació. I li va dir: «El que passa, senyor Cadevall, és que realment això ho hem fet anar tan bé que ens trobem ara davant unes dificultats grans d'atendre les reivindicacions del col·lectiu que està al capdavant d'aquestes llars d'infants.»

Nosaltres estem d'acord amb el Conseller, que realment s'ha avançat molt, que hi ha una voluntat expressa de tirar endavant, que s'està fent un gran esforç en la negociació i en el reconeixement de tots els treballadors, dels educadors i educadores de les llars d'infant, tant des d'un punt de vista professional com social.

I és per tot això que, lògicament, el Grup que dona suport al Govern votarà en contra de tots els punts de la seva Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Bruguera. Passem a la votació.

Senyores diputades i senyors diputats que estiguin d'acord amb el text de la Moció, es volen posar drets?

Els qui hi estiguin en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 59 vots en contra i cap abstenció.

Passem ara al catorzè punt de l'ordre del dia, que són preguntes amb resposta oral.

La primera pregunta sobre els fets esdevinguts durant la visita del Rei d'Espanya al Vallès Occidental, que formula el Dipu-

tat l'illustre senyor Marià Pere, del Grup Mixt, que té la paraula. (*Remor de veus.*)

Preguntes

El Sr. PRESIDENT: Silenci.

El Sr. PERE: En tot cas, podem acumular les dues preguntes?

El Sr. PRESIDENT: Pot acumular les dues preguntes, la primera i la segona.

El Sr. PERE: Formulem les dues...

El Sr. PRESIDENT: Les dues preguntes acumulades.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
els fets esdevinguts durant la visita
del Rei d'Espanya al Vallès Occidental
i sobre la possibilitat d'obrir
una investigació dels fets
esdevinguts durant la visita del
Rei d'Espanya al Vallès Occidental*

El Sr. PERE: Bé, en tot cas, les dues preguntes són molt senzilles. És a dir, amb la vinguda del Rei hi va haver, per una part, un sector d'estudiants que van manifestar el seu desacord i, per l'altra, la intervenció molt dura de la policia, jo diria desmesurada, crec que fins i tot amb conseqüències físiques: per un costat, en relació amb una quantitat d'estudiants i, per l'altre, jo crec que una altra conseqüència, i és com es tracta el dret a la manifestació, com una llibertat i un dret.

Per tant, les preguntes són si el Consell Executiu coneix aquests fets i, en relació amb la segona, si el Consell Executiu creu que per les conseqüències dels fets cal obrir o cal fer algun tipus d'investigació.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere. Té la paraula l'honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Josep Gomis): Gràcies. Molt honorable President, senyores i senyors diputats, senyor Diputat, em permetrà que li llegeixi l'informe que em va passar la Direcció General de Seguretat Ciutadana sobre els fets que vostè ha anunciat —ha denunciat, perdó— que diu així: «El darrer 11 d'abril, els reis d'Espanya van realitzar una visita al campus de Bellaterra per tal d'inaugurar el Centre Nacional de Microelectrònica i l'Institut de Ciències dels Materials. Per prevenir possibles manifestacions d'estudiants —anunciades, d'altra banda—, agents de la Brigada Central d'Informació del cos de policia de Mossos d'Esquadra es van desplaçar al recinte universitari. Sobre les dotze hores aproximadament, davant el bar de la Facultat d'Econòmiques, es van concentrar unes cinc-centes persones que es van manifestar fins al lloc on estaven les personalitats assistents. A l'alçada de la carretera interior del campus, per la qual s'arriba al centre que s'estava inaugurant, els manifestants es van asseure al mig i van tallar el trànsit. Les forces antiavalots de la Policia Nacional els van advertir primer i després varen actuar per desallotjar la carretera. Els estudiants, uns cent aproximadament, van restar fins a les catorze hores al costat de la carretera sense tallar el trànsit i vigilats constantment per la policia; poc a poc, els manifestants varen anar marxant sense cap incident. Cal destacar que en cap moment hi va haver una actitud violenta per part dels estudiants vers la poli-

cia ni llançament d'objectes, danys o destrosses en tot el recinte universitari.»

Aquests són els fets, tal com varen passar. Vostè el que denuncia és una actitud massa dura de la policia; de l'informe que se'ns ha passat sembla que va ser primer una actitud —evidentment, que s'havia tallat un accés per on havia de passar el rei— d'advertiment, i després els varen desallotjar, però sense que es produïssin més incidents. Per tant, aquesta actitud desmesurada o de força no es desprèn de les informacions que a mi m'han arribat i que crec que són fidedignes, perquè evidentment els Mossos d'Esquadra no tindrien cap interès a desvirtuar els fets que allí varen passar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha un extrem de la pregunta que el senyor Conseller no ha esmentat, sobre si s'ha d'obrir una investigació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Perdoni, senyor President. No, és que em semblava que de la meua explicació, de no valorar que hi hagués hagut fets que es poguessin qualificar, doncs, de desproporcionats, es va considerar que no era necessari obrir cap investigació.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable senyor Gomis. Té la paraula l'illustre Diputat Senyor Pere.

El Sr. PERE: Bé, jo tinc... (*Pausa.*) Senyor Conseller, suposo que tenim informacions..., en alguns aspectes les mateixes, però veig que en altres no, perquè jo coincideixo amb l'informe que els estudiants van tenir fins i tot alguna actitud lúdica, però la conseqüència és que jo tinc aquí uns informes facultatius mèdics del dispensari de la Universitat Autònoma en els quals hi ha estudiants amb contusions cranials, que són objecte de la càrrega policial, i realment algun fins i tot amb traumes bastant considerables fruit de la càrrega.

És a dir, jo crec que en aquests casos la meua opinió és que sí que valdria la pena fer investigacions, perquè precisament el paper de la policia és garantir la seguretat, però també garantir el dret a la manifestació quan aquesta s'expressa en uns termes adequats; i crec que la contundència que hi hagin traumes directes cranials i fins i tot contusions elevades, que estan expressades per part del dispensari de la Universitat Autònoma de Barcelona, jo penso que això no s'adiu i no es correspon amb l'actitud dels cinc-cents estudiants, sobretot quan al mateix temps... Jo tinc unes fotos que, bé, aquestes fotos, a la meua època, que jo estava a la universitat, és per fotre's a riure, perquè allà sí que fèiem manifestacions, a la meua època, però és que aquestes no són per a aquestes càrregues.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere. L'honorable Conseller vol contestar la repregunta? Té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Molt honorable President, senyor Diputat, en tot cas el que hem de jutjar és la proporcionalitat de les actituds. El dret a la manifestació no sols ningú no el va deseparar, sinó que al contrari, varen continuar després fins a les dues del migdia, i jo penso que no es pot discutir aquest plantejament.

Una altra cosa és si estan tallant un accés per on ha de passar el rei i se'ls convida que deixin lliure el pas i no es fa, és lògic que la policia aleshores hagi d'emprar, hagi d'utilitzar els mitjans per treure'ls.

Aquest punt d'equilibri, tan difícil a vegades de determinar, de la proporcionalitat, realment que es pot produir, però no po-

dem qualificar-ho de la mateixa manera. El cert és que podríem dir que fos desproporcionada l'actitud de la policia si sense previ avís, sense donar quinze minuts de termini, sense advertiments hagués actuat i hagués carregat.

D'altra banda, se'm diu —i sento no coincidir, evidentment..., que vostè porta uns dictamens que sembla que són del dispensari—, doncs, que la càrrega va ser una càrrega proporcionada, evidentment. Ja dic que sempre és difícil de jutjar, quan es produeixen esdeveniments d'aquests, però la meua impressió, la nostra impressió és que va ser una actitud proporcionada, malgrat que sempre s'ha de lamentar, doncs, que hi hagués algun ferit que hagués hagut d'anar a l'assistència del dispensari de Pere Camps. Però cregui'm que els informes que tenim és que no va ser una actitud o una càrrega desproporcionada.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller. La següent pregunta és sobre la data de començament de les obres de la residència de disminuïts de Can Serra, que formula la Diputada il·lustre senyora Pilar Ferran. Té la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre la
data de començament de les obres de la
residència de disminuïts de Can Serra
(l'Hospitalet de Llobregat)*

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. Preguntar-li, al senyor Conseller de Benestar Social, quan començaran les obres de la residència de disminuïts de Can Serra, de l'Hospitalet de Llobregat?

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran. L'honorable Conseller senyor Comas té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL (Antoni Comas): Sí, molt amable, senyor President. Senyora Diputada, de fet hem començat: van començar el 3 de maig, o sigui fa un mes; està previst que durin vint mesos. Per tant, presumiblement, si tot va com esperem, a primers del 93, el gener-febrer del 93 s'hauria d'inaugurar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. La senyora Ferran pot repreguntar.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. Precisament, aquesta pregunta estava presentada per al Ple, l'últim ple abans de les eleccions, és a dir, els últims d'abril, i celebri que, potser d'alguna manera, es va accelerar el seu començament.

De totes maneres, senyor Conseller, constatar-li la preocupació, doncs, existent, sobretot en els pares dels nens disminuïts, que un acord que es van signar a tres bandes entre l'Associació de Pares de Nens Disminuïts de la SEAT, l'Ajuntament de l'Hospitalet i la Generalitat, des de feia un any i mig, amb un compromís d'iniciament d'obres, doncs, portés aquest retard. Espero, doncs, que aquest inici d'obres, aquesta primera moguda de terres, sigui en realitat un inici d'obres, i que no s'aturin d'aquí en endavant.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran. L'honorable Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Sí, només per aclarir, senyor President, senyora Diputada, que la demora que vostè assenyala no és responsabilitat de la Generalitat.

Vostè ha de pensar que el dia 9 de juliol del 90 va haver-hi l'acord ple de l'Ajuntament d'Hospitalet cedint el dret de superfície de la finca, i que després es va presentar la llicència d'obres a l'Ajuntament el 3 d'octubre del 90 i es va tenir la supervisió del projecte i aprovació del projecte el 28 de gener del 91. Després, ja són les dates, el període que necessita de cara als concursos de licitació. Però tenen plurinualitat completa, i, per tant, en tot cas, la demora, si és que hi ha estat, no ha estat responsabilitat de la Generalitat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller. La següent pregunta és sobre la previsió..., no, sobre els motius pels quals no s'ha renovat el contracte laboral d'uns treballadors de diversos centres de tractament de menors, que formularà la Diputada il·lustre senyora Pilar Ferran.

*Pregunta al Consell Executiu sobre els motius
pels quals no s'ha renovat el contracte
laboral d'uns treballadors de diversos
centres de tractament de menors*

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. Una pregunta dirigida al Conseller de Justícia, l'honorable Conseller de Justícia: quins són els motius pels quals la Direcció General de Justícia Juvenil no ha procedit a la renovació del contracte de trenta-un treballadors que prestaven els seus serveis en diversos centres de tractament de menors.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran. L'honorable Conseller de Justícia té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols): Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, es tractava de trenta o trenta-un contractes —als quals es refereix la pregunta—, de caràcter temporal; per tant, dels que s'extingeixen quan es finalitza el període estipulat en el mateix contracte, i no necessiten cap motivació, cap causa per la seva no-renovació, fins al punt que ni tan solament és obligada una notificació prèvia ni comunicació al Comitè de Centre.

No obstant això, i en aquest cas, aquests requisits es van complir, d'una manera, doncs, absolutament, podríem dir, innecessària, però adequada —jo penso—, ja que sabíem i sabien ells que no renovarien, i el tema ha sigut, doncs, absolutament tramitat d'una manera absolutament correcta, ja que aquesta era la naturalesa dels contractes que motiven la pregunta.

Jo no tinc, de totes maneres, inconvenient a dir, per completar aquesta resposta, que aquesta no-renovació no va ser únicament perquè hagués expirat el termini, sinó que hi havia una raó de fons, com era la manca de treball per a aquests educadors degut a la disminució de la xifra de nens, o nois i noies, internats en els nostres centres que, en un determinat moment, havia sigut molt superior, havia requerit aquesta col·locació de tipus temporal; però que, canviades les circumstàncies, i no afectant, per tant, en absolut el dret dels treballadors amb un contracte indefinit, es va actuar de la manera més lògica i sense cap, podríem dir, causa d'incompliment, ni res que pugui afectar el desenvolupament del treball normal per part d'aquests treballadors; però, com és lògic, van ser ells els que no van ser renovats, perquè, en altre cas, hauríem hagut de prescindir de treballadors amb contracte indefinit, cosa que realment hauria sigut molt més complicada.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Conseller. Pot repreguntar, senyora Ferran.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. Senyor Conseller, li agraïexo la resposta, i com vostè diu, no era, precisament, la pregunta per algun tipus d'incorrecció laboral; sinó, d'alguna manera, per demostrar certa responsabilitat, diguem-ne, moral des de la Conselleria, en el sentit que no es diu que aquests treballadors no siguin vàlids professionalment, sinó que tenien uns contractes laborals que han exhaurit. Correcte; fins aquí, correcte. Però, per què, tractant-se d'un col·lectiu suficient, com de trenta-una persones, no se'ls orienta cap a l'àrea de benestar social, quan, precisament, en l'àrea de benestar social està contractant gent de fora, tècnics de fora, i, per tant, aquestes persones, per tant, no han sigut qualificades de mals professionals, sinó de persones correctes en el seu treball.

Per altra banda, les places són fixes; els treballadors, no, però les places, sí. La segona pregunta que se'ns acut és: què passarà amb aquestes places, què es farà amb aquests crèdits, i, si em permet, doncs, certa recomanació, parlin amb els treballadors perquè hi ha certa psicosi o malestar col·lectiu, i que no és la millor situació, doncs, per fer una tasca educativa, com estan fent aquests treballadors, mentrestant, en els respectius centres.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran. A l'honorable Conseller li queden vint-i-cinc segons per fer la resposta.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Senyor President, molt breument, doncs, jo li he de dir que l'operació aquesta no ha estat de cop, prescindir de trenta-un treballadors, sinó que els contractes, a mida que anaven acabant, no s'anaven renovant. Però que, a més a més, em sorprèn que se'm parli de malestar, perquè tot això s'ha tramitat —com he dit— d'una manera molt correcta, per una i altra part, fins al punt que es va signar un conveni amb els sindicats amb motiu d'aquestes no-renovacions, en mèrits del qual, entre altres coses, la Conselleria es comprometia, així que tornés a necessitar més personal, de tornar-los a contractar a ells i de passar la relació d'ells a Benestar Social, expressant d'una manera clara que no hi havia cap problema de faltes laborals, sinó, simplement, de manca de feina, perquè, precisament, Benestar Social els utilitzés o els col·loqués quan tingués necessitat de nou personal. I fins i tot s'havia arribat, jo diria que d'una manera que em permeto qualificar una mica improcedent, s'havia arribat a convocar una vaga que, sense que en aquest conveni ni es posés que es desconvocaria —perquè a mi em semblava que no era necessari; nosaltres havíem actuat correctament—, es va, va ser desconvocada d'una manera absolutament espontània.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Conseller. La següent pregunta, sobre la previsió de tancament d'alguns centres de tractament de menors, que formularà també la il·lustre Diputada senyora Pilar Ferran.

*Pregunta sobre la previsió de tancament
d'alguns centres de tractament de menors
dependents de la Direcció General de Justícia Juvenil*

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. La pregunta, dirigida al senyor Conseller de Justícia: quins són els centres de

tractament de menors dependents de la Direcció General de Justícia Juvenil els quals està previst el seu tancament?

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Ferran. L'honorable Conseller de Justícia té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Honorable President, senyores i senyors diputats, no hi ha previsió, en aquests moments, de tancar cap centre de reforma de menors. El lleuger reajust que s'havia de fer, s'ha realitzat ja, i, per tant, no preveiem —sempre que les circumstàncies no tornin a canviar—, no preveiem en absolut cap tancament.

Podria ser —això sí, ho estem estudiant— que un centre, concretament un centre, fos objecte, no de tancament en absolut, sinó de reconversió, i que, de centre de reforma, passés a ser explotat conjuntament amb Benestar Social, un centre per menors d'alt risc, és a dir, de caràcter preventiu, no d'aplicació de mesures de reforma.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, honorable Conseller. La senyora Ferran pot repreguntar.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. Sí, en aquest cas, repreguntar, en concret, si el centre Pedragosa, entenc, en concret, per tant, que restarà, romandrà igualment com està en el moment.

Després, recordar-li, al senyor Conseller, que, si no hi ha cap tancament, hi ha algun centre que convindria que ell sabés —com és el centre L'Alzina— que els nens no tenen..., que és un centre tancat, que els nens no tenen cap escolarització; que només fan activitats ocupacionals; que fins i tot aquests nens resten set dies en tancament com a càstig; d'alguna manera, una valoració de presó. En tot cas, perquè revisi, el senyor Conseller, la situació d'aquest centre. Com també el de la Ginesta, que és un centre llogat, concertat, que és molt alt el cost —150.000 pessetes/dia, per catorze nens que hi ha; suposa un cost de tres milions al mes—, i a saber si seguirà el conveni amb aquest centre o, també com es deia, —només són rumors—, si ens pot constatar el senyor Conseller si se'l queda Justícia o bé passarà a Benestar Social.

En tot cas, voldríem saber amb concreció què passarà amb aquests centres puntualment.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran. L'honorable Conseller pot contestar a la repregunta.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Gràcies, senyor President, tractaré de contestar-li tot, senyora Diputada, procurant no oblidar res.

En primer lloc, jo he escoltat amb atenció aquestes acusacions que vostè ha fet respecte al centre de l'Alzina; no responen a les informacions que jo tinc, si bé és cert que, com a conseqüència de la disminució de l'aplicació de la mesura de l'internament i el seu retard, quan ens arriben mesures d'internament, afecten, sovint, avui, abans no era així, a menors molt deteriorats, que porten, doncs, molta complicació en el centre i que han alterat, alguna vegada, la vida habitual i normal del centre de l'Alzina, on està absolutament previst un programa d'ensenyament, que, a més, és obligat.

De totes maneres, jo li dic amb molt gust que escolto les seves observacions i, bé, m'informaré degudament i intervindrà degudament en aquest cas.

Pel que preguntava si el centre Pedragosa havia de ser objecte d'alguna modificació... Doncs, sí, quan jo he parlat de la possible reconversió d'un centre, és la d'aquest, la del Pedragosa, la que estem estudiant. Insisteixo: no el seu tancament, sinó la seva reconversió per a una millor explotació, per a una millor utilització d'aquest centre, que és un centre molt capaç, gran, amb molt bones condicions, i que, per raó d'aquesta manca d'internaments, està avui infrautilitzat. Però, per tant, amb aquesta nova destinació que pensem donar-li, en traurem més profit, i no afectarà, per tant, cap contracte ni cap problema laboral si es compleixen les prescripcions, tal com les estem examinant.

Per últim, m'ha parlat del centre de la Ginesta i de l'Alzina. Té tota la raó —són dos centres, no un—, té tota la raó, la senyora Diputada; cal dir que eren infrautilitzats, amb un cost important i excessiu, però és que jo li he de dir que ja estan tancats. És a dir, tancats en tant que centres de reforma i cedit..., per això dic que ara no hi hauria nous tancaments, el reajust que calia fer ja s'ha fet; aquests centres han sigut cedits al Departament de Benestar Social, que es trobava més aviat mancat, i hem acabat, doncs, una despesa que, realment, anava essent excessiva; eren centres per a nenes internades, i han sigut, les poques que quedaven, han sigut traslladades als Tiflers, centre de Mollet, i a l'Esperança, centre del Tibidabo-Vallvidrera, previ unes obres d'adequació per tal de poder-hi donar entrada a noies, ja que eren centres destinats habitualment a nois.

Aquesta, a grans línies, és la transformació, podríem dir, que hem fet en les estructures de centres de menors, com a conseqüència d'una davallada molt important en els internaments, que em penso que el temps de resposta de la pregunta no em permet exposar, però que, en qualsevol cas, estic disposat a fer-ho.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, honorable Conseller. La següent pregunta també la formula la il·lustre senyora Pilar Ferran, i també és sobre centres de tractament de menors. Té la paraula.

*Pregunta sobre els motius pels quals
la Direcció General de Justícia Juvenil
ha procedit a tancar alguns centres
de tractament de menors*

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. La pregunta formulada d'aquesta manera, doncs, deia: quins són els motius pels quals la Direcció General de Justícia Juvenil ha procedit al tancament de centres de tractament de menors? I dic «deia» perquè entenc que per la resposta anteriorment dita pel senyor Conseller seria de tancament o de reducció o d'adequació, com està donant resposta a les anteriors preguntes —si em permet el President fer-la..., qüestionar-la d'aquesta manera.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran. L'honorable Conseller de Justícia té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en certa manera, o parcialment, he contestat aquesta última pregunta en fer la resposta a l'anterior. S'han tancat..., no tants centres com sembla desprendre's de la manera que s'ha fet la pregunta, sinó que, sim-

plement, hem retirat les places que teníem a dos centres que no eren nostres —Mas d'en Lluc i Cal Titó— i penso que aquestes places han estat ocupades per nens de Protecció i nenes però, en tot cas, això no són tancaments de centres perquè eren centres que no eren nostres i que continuen... Simplement, hem retirat les places.

Els que hem tancat és l'Espígol i la Ginesta, que aquests sí que eren nostres. No hi havia conveni; eren centres que explotàvem amb... No; passa que l'edifici no era en propietat sinó que era una cessió d'ús, com a compensació d'unes obres de millorament que s'hi van introduir fa anys per la Conselleria de Justícia en aquestes edificacions.

Aquests centres que, per tant, eren directament organitzats i tot el personal depenia de la Conselleria, i que eren dos centres de noies, als quals abans ja s'ha referit la Diputada, són els que hem passat a Benestar Social pel temps que dura aquesta cessió d'ús i les nenes que han estat traslladades als centres de l'Esperança i de Mollet.

La causa de tot això és —i ara potser que sí tinc el temps per respondre— la disminució de les mesures d'internament que es ve produint amb uns extrems notables. Quan jo em vaig fer càrrec, per segona vegada, de la titularitat de la Conselleria de Justícia, en aquells moments hi havia —no em falla la memòria en aquest cas, perquè ho he repassat precisament aquest matí—, teníem tres-cents quaranta interns, entre nois i noies, i avui, avui en tenim cent trenta-quatre; de manera que és una davallada molt significativa i que, doncs, ens obliga, per no malversar, precisament, el diner públic, a fer tots aquests..., a reajustar tota la nostra organització i a la no-renovació d'aquells contractes de què hem parlat abans.

La disminució de la mesura d'internament obeeix a moltes causes. La primera, un fet demogràfic: hi ha menys nois i noies dels que hi havia uns anys enrere; n'hi ha també menys a les escoles normals, n'hi ha d'haver menys en els centres de reforma. Hi ha una altra raó que és que els jutges de menors, els jutges especialistes, senten..., apliquen molt, d'una manera molt restrictiva, la mesura d'internament que cada vegada, doncs, sembla que la consideren una mica més desacreditada i potser, doncs, aquí hi ha un excés de criteri estricte perquè fa que quan realment un menor és internat està en situació de molta deterioració. Una altra explicació prové de les mesures alternatives que nosaltres mateixos hem creat i hem ofert ara als jutges: la possibilitat d'organitzar la conciliació amb la víctima, el treball en benefici de la comunitat, mesures que es vénen aplicant i que fa que algun jutge que ha disposat un internament, si el menor ha acceptat fer uns treballs per a la comunitat i ho ha fet bé, i ho ha fet, doncs, d'una manera respectuosa i amb ganes d'esmena, li ha tret l'internament perquè ha considerat que ja no en tenia necessitat, que ja havia demostrat un penediment i un desig de correcció i de reincorporació a la societat.

Hi ha —també això és més, possiblement, transitori i més d'aquesta última època— la sentència recent del Tribunal Constitucional que declara inconstitucional algun de l'article de la Llei de Protecció de Menors, que fa que els jutges no vulguin aplicar o no vulguin seguir segons quins procediments perquè consideren que estan mancats de garanties. Jo puc dir en aquest punt, jo n'he parlat amb el Ministre de Justícia, el senyor Tomás de la Quadra, que estava també, realment, preocupat per aquest problema i ell em va prometre que es presentaria a les

Corts Espanyoles una llei urgent només per resoldre aquest problema dels procediments i evitar, doncs, aquesta situació de paralització de la justícia de menors que prové d'aquesta Sentència del Constitucional.

I per últim, penso —i aquesta potser seria la hipòtesi més optimista de totes les que vinc fent respecte a aquesta disminució de la mesura d'internament—, penso que, de totes maneres, la delinqüència —diguem-ne «delinqüència»— o les infraccions de menors de tretze, catorze i quinze anys, que són els que normalment anaven internats en els nostres centres de reforma, ha disminuït i, possiblement —dic, això és una nota optimista—, jo penso que aquesta disminució obeeix a una major escolaritat, a un menor absentisme, a una major preocupació per aquest problema, que parlaria, doncs, a favor de tota la nostra societat d'escolaritzants i de pares, i que alguna incidència té amb el fet, doncs, que hi hagi també menors que no arribin a infraccions tan greus com les que exigeix el seu internament.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Conseller. Pot fer repregunta la senyora Ferran.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. Estaria totalment d'acord, senyor Conseller, amb la mesura que vostè diu que estan prenent, precisament, últimament els jutges de menors quant a no tanta institucionalització dels problemes; és una mesura, diguem-ne, molt més progressista, i estem d'acord en això.

El que passa que, en no tenir aquesta mesura, se n'ha de tenir alguna altra, d'alternativa, i aquí és on insistim, no solament en l'àmbit de la Conselleria de Justícia, sinó en tots aquells àmbits que serien competència de la Conselleria de Benestar Social, amb tots aquells aspectes preventius perquè això no es doni, precisament, perquè no arribin a aquest problema.

I dir, doncs, per als tècnics, per als educadors d'aquests centres, la preocupació que hi ha, doncs, que nens que són internats en centres preventius als dotze anys, simplement per una causa preventiva, doncs, als setze tornen ja amb problema per justícia.

Per tant, mentre aquest cercle no es tanqui i no hi hagi moltes més mesures alternatives, no estarem fent, doncs, un bon servei de cara aquest sector de la població.

Dir-li per últim, senyor Conseller, també, que hi ha una preocupació entre els professionals d'aquests centres quant a l'augment de les fugues. Vull dir, això vol dir també que les mesures internes dels centres potser no són les més encertades perquè es donin aquestes casuístiques que últimament s'estan donant.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ferran.

L'honorable Conseller procuri ser breu perquè té esgotat el seu temps.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Gràcies, senyor President. Amb la brevetat que em demana la Presidència, he de dir-li que aquestes mesures preventives només quan són en relació amb menors d'alt risc justifiquen la intervenció de la Conselleria de Justícia. I anem a atendre aquesta faceta de la nostra activitat, precisament en aquest centre, Pedragosa, de què parlava abans. Per tant, prestarem aquesta atenció que se'ns demana.

I el problema de les fugues, que naturalment ens preocupa, en part és conseqüència del que ja he dit abans, que els menors

ens arriben excessivament deteriorats, i en part n'haurien de donar l'explicació aquests educadors que es queixen perquè els d'abans, doncs, contenien, possiblement, o evitaven aquest problema amb major eficàcia del que es fa avui en dia.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller.

Passem ara a la pregunta número 11, sobre el nombre d'empreses en els abocaments que controla la Junta d'Aigües en el municipi de Montcada i Reixac, que formula l'illustre Diputat senyor Marià Pere. Acumula vostè totes les preguntes que té o no? Com? Les vol acumular. No? Molt bé, doncs, formuli aquesta.

El Sr. PERE: Sí. Bé, és que aquesta vegada són diferents, senyor president. Per tant, és millor que les anem fent una darrere l'altra.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

*Pregunta al Consell Executiu sobre el nombre
d'empreses els abocaments de les quals
controla la Junta d'Aigües en el municipi
de Montcada i Reixac (Vallès Occidental)*

El Sr. PERE: La primera pregunta és: l'Alcalde de Montcada i Reixac va adreçar-se, el febrer del 88, a la Junta d'Aigües per tal de sol·licitar informació sobre les empreses autoritzades per abocar aigües residuals al riu en el seu terme municipal. Aquesta sol·licitud no va ser mai contestada.

El maig del 90 va repetir la sol·licitud demanant còpia de les anàlisis d'aigües residuals d'origen industrial que la Junta d'Aigües controla en el seu municipi. La Junta d'Aigües va remetre al municipi les còpies de les anàlisis de quatre empreses: són aquestes quatre empreses tota... La pregunta és si són aquestes quatre empreses totes les que controla la Junta d'Aigües, entre el centenar de susceptibles de produir aigües residuals en el municipi de Montcada i Reixac.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere. L'honorable Conseller senyor Vilalta té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor President, senyores i senyors diputats, efectivament, segons la informació de què dispo, varen ser trameses les anàlisis dels abocaments de quatre empreses; també, segons la informació, la Junta d'Aigües, a part de l'anàlisi d'aquestes quatre empreses, pren mostres i fa altres controls de tots els abocaments que, d'una manera periòdica, doncs, la guarderia fluvial, el que s'anomena guarderia fluvial dels serveis tècnics de la Junta d'Aigües, efectua inspeccions aleatòries dels abocaments més significatius i amb absoluta prioritat en aquells que són tòxics o potencialment tòxics.

No cal dir que hi ha moltes de les indústries que sembla que aboquen a l'interior de la xarxa de clavegueram o, moltes d'elles, que a més, doncs, no aboquen de manera individualitzada, sinó que apleguen més d'un abocament.

Les quatre indústries de què es fa esment eren Quimiorgan, Intermedios Orgánicos, SEGAD i SEFEL. Dintre del conjunt d'altres indústries, alguna pot estar també, segons se m'indica, en les vint-i-cinc empreses que tenen pla de descontaminació gradual. Del que no hi ha dubte és que hi ha una quantitat important d'abocaments industrials a la conca del Besòs, això és conegut; evidentment és per aquesta raó, doncs, que s'està en-

degant ja des de fa temps, i que espero que sigui per poc temps, el Pla de Sanejament del Besòs, i la informació de què dispo no em permet, doncs, cap altra explicació.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller. Pot repreguntar el senyor Pere.

El Sr. PERE: Sí, no. Jo voldria insistir en un tema amb el senyor Conseller: si és que, vist l'èxit que la Junta d'Aigües només ha controlat quatre dels centenars susceptibles, què farà la Conselleria per tal que aquesta Junta d'Aigües pugui arribar progressivament a controlar-ho tot?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere. Pot contestar a la repregunta l'honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor President, jo no he dit, concretament, que només controlés quatre empreses; he dit que aquestes quatre empreses, segons se m'informa, eren..., del municipi de Montcada i Reixac eren les més potencialment tòxiques, que estan fent altres anàlisis des d'un punt de vista, doncs, aleatori en moltes altres abocaments. El que sí, i concretament a la pregunta del Diputat senyor Marià Pere..., vull dir-li que el Departament, el Govern de la Generalitat, perdó, ha tramès al Parlament una nova llei de la Junta de Sanejament justament per donar-li major agilitat i perquè aquesta preocupació que té el Diputat, que també és la meua, doncs, permeti, amb el mínim temps possible, conèixer i posar-nos al dia de tota la munió d'abocaments industrials que té la conca del Besòs i moltes altres conques de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Passem a la pregunta número 16, sobre les investigacions que s'han dut a terme per esbrinar les causes de la mala olor durant l'estiu al seu pas per Montcada i Reixac, que també el senyor Maria Pere la formula. Té la paraula.

Pregunta al Consell Executiu sobre les investigacions que s'han dut a terme per esbrinar les causes de la mala olor del riu Besòs, durant l'estiu, al seu pas per Montcada i Reixac (Vallès Occidental)

El Sr. PERE: Sí, senyor President. Els veïns i veïnes de Montcada i Reixac, des de fa anys tenen moltes molèsties per males olors de productes químics procedents del Besòs, més aviat de les fàbriques que tiren al Besòs, olors que es fan més paleses a l'estiu. Durant tot l'any 90 es van denunciar aquests fets repetitivament per part de l'Ajuntament, i fins i tot a vegades repetitivament al Telèfon Verd de la Direcció General de Medi Ambient, sollicitant que se n'esbrinessin les causes. La pregunta és, per tant: sap el Consell Executiu quines investigacions s'han fet per veure l'origen d'aquestes olors?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. L'honorable Conseller Senyor Vilalta té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor President, senyores i senyors diputats, efectivament, he pogut comprovar que es van produir aquestes trucades, el 19 i 23 de juliol del 90, ambdós casos la comunicant era la Regidora de l'Ajuntament de Montcada i Reixac, que es feia ressò d'un conjunt de queixes dels ciutadans d'aquell municipi, justament aquells dies.

Segons la mateixa informació, se suposava que era d'alguna fàbrica situada aigües amunt del municipi. La informació que

en tinc és que, del Telèfon Verd, es va posar immediatament, es va traslladar aquesta informació a la Junta d'Aigües i a l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus. Malauradament, no li puc donar cap informació concreta sobre quina és la causa d'aquelles olors en aquella data, perquè sembla que es tracta, pel que s'informa, d'una contaminació difusa, bastant normal, se m'indica que endèmica, i aleshores és un tema difícil de relacionar amb uns abocaments concrets. Repeteixo, però, amb el que he dit abans, que això no ens ha de deixar tranquils, en absolut, que aquesta..., això és el que ens porta a accelerar tota la identificació d'aquests abocaments al riu Besòs, i també, evidentment, que l'existència del Pla de Sanejament, doncs, és el que esperem, que millori i solucioni definitivament, si és possible, tots aquests abocaments en la conca del Besòs.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Conseller. El senyor Marià Pere pot repreguntar.

El Sr. PERE: Bé, jo crec que és positiu que el senyor Conseller accepti que la contaminació difusa és normal i endèmica, i és positiu això perquè, almenys, tenim un conseller que comença a veure les coses d'una forma real i, per tant, penso que quan una cosa és endèmica, val la pena començar a plantejar la seva solució. I suposo i espero que la nova Conselleria s'agafarà seriosament aquest tema, perquè quan ja una cosa és endèmica d'un riu vol dir que té uns punts d'origen i vol dir, per tant, que la Junta d'Aigües hauria d'estar treballant dia i nit per un tema que pot crear vertaderes situacions de malalties, de situacions humanes un tant difícils a la població.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pere. No hi ha resposta, molt bé. Passem a la següent, la número 17, sobre un abocament químic que provocà gran quantitat d'escuma en el riu Besòs. Té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Marià Pere.

Pregunta al Consell Executiu sobre un abocament químic que provocà gran quantitat d'escuma en el riu Besòs

El Sr. PERE: Bé, el 16 de setembre el riu Besòs, en el seu pas per Montcada i Reixac, va concentrar una gran quantitat d'escuma que, per dessota del pont que uneix el municipi amb la carretera de la Roca, arribava a tenir tres metres; tres metres d'alçada pels trenta metres d'amplada del riu. No és qualsevol cosa, això: tres metres d'alçada d'escuma pels trenta metres d'amplada del riu; escuma que, enlairada pel vent, queia com núvols de cotó fluix per sobre de tot el municipi, provocant problemes de trànsit als vehicles que transitaven per la carretera de la Roca, fet que va requerir la intervenció dels bombers de la Generalitat.

La pregunta és: quines són les investigacions realitzades per la Junta d'Aigües per tal d'esbrinar l'origen d'aquest abocament i quins són els resultats de l'anàlisi del riu en aquelles dates?

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pere. L'honorable Conseller Senyor Vilalta té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, efectivament, el fet que es denuncia a la pregunta del senyor Diputat, senyor Marià Pere, és absolutament cert: es va produir el 16 de setembre, diu-

menge. Segons la informació de què dispojo l'endemà mateix es va anar sobre el terreny, personal tècnic de la Junta d'Aigües, que va efectuar inspeccions a diverses indústries de la zona i als seus abocaments i també a les lleres del riu sense detectar, l'endemà, l'existència d'aquestes escumes. Es va entrar en contacte, també, amb els Serveis Tècnics de l'Ajuntament de Montcada i Reixac, per intentar posar més llum sobre l'abocament, sense que hi hagués possibilitat de deduir-ne cap conclusió. El 18 i 19, també segons la informació de què dispojo, es varen repetir les inspeccions; o sigui, el dimarts i el dimecres, es varen repetir les inspeccions a altres punts d'abocament de diferents trams del riu Besòs i els seus afluents, i també amb reunions amb els Serveis Tècnics de l'Ajuntament de Mollet del Vallès. Malgrat totes aquestes actuacions, sembla que no es va poder conèixer amb certesa la procedència de les esmentades escumes i es va suposar —i justament la data ho fa témer—, tractant-se de diumenge, doncs, era un abocament clandestí i puntual.

En relació amb l'anàlisi del riu Besòs, les anàlisis de les aigües del riu Besòs, tinc a la seva disposició una anàlisi en el paratge Reixac, de les característiques de les aigües del riu, amb cabal, aquell dia, d'uns dos metres cúbics, que de l'examen de tots els paràmetres analitzats es dedueix que és una aigua contaminada, evidentment, com tots sabem que és en aquest moment el riu Besòs, però no sembla deduir-se d'aquestes anàlisis, segons també la informació tècnica de què dispojo, no sembla deduir-se d'aquestes anàlisis que hi hagi un paràmetre que ens identifiqui un abocament concret. Per tant, molt..., malgrat, doncs, que m'agradaria respondre-li amb molta més seguretat sobre aquest tema, una vegada més li haig de respondre, doncs, d'una manera imprecisa.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Pot preguntar el senyor Pere.

El Sr. PERE: Sí. Senyor Conseller, aquest és un país que no té tomba del soldat desconegut, i entre altres coses no la tenim perquè tots ens coneixem en aquest país: aquí no hi ha ningú desconegut. Llavors, a mi em preocupa..., i li suggereixo que es presti atenció a la Junta d'Aigües, la qual mou molts milions per controlar, i que en aquests moments en aquest país és impossible comprendre com un abocament d'aquestes característiques d'escuma, la Junta d'Aigües, en un país que ens coneixem tots, no puguem saber d'on surt. Vull dir, jo penso que hauríem de vigilar què fa la Junta d'Aigües, que té molts recursos, i posar-li un fuet al cul a veure si treballa com correspon.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere. L'honorable Conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor Diputat, ja... Perdó, senyor President. Senyor Diputat, jo el que sí que voldria manifestar és que, tot i que ens coneixem tots —i això és evident—, del que no hi ha dubte és que el tema de contaminació és complex i si fos tan evident, doncs, segurament s'haguera pogut actuar amb molta més contundència, perquè del que no hi ha dubte és que en els temes, doncs, en els quals es disposa de proves suficients, la informació que en tinc és que hi ha actuacions de sancions i actuacions punitives respecte a les indústries.

Repeteixo: és un tema complex; juguem potser amb una clandestinitat que fa difícil, segurament, d'actuar-hi. Del que sí que no hi ha dubte, i perdoni que em repeteixi, és que aquest és un tema en què una major agilitat a la Llei que està en tramitació ens permetrà donar una resposta molt més clara al tema.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Conseller. Les altres preguntes han estat posposades, amb la sola excepció de la número 10, que ha passat a pregunta resposta per escrit.

S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts d'una del migdia i vuit minuts.)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

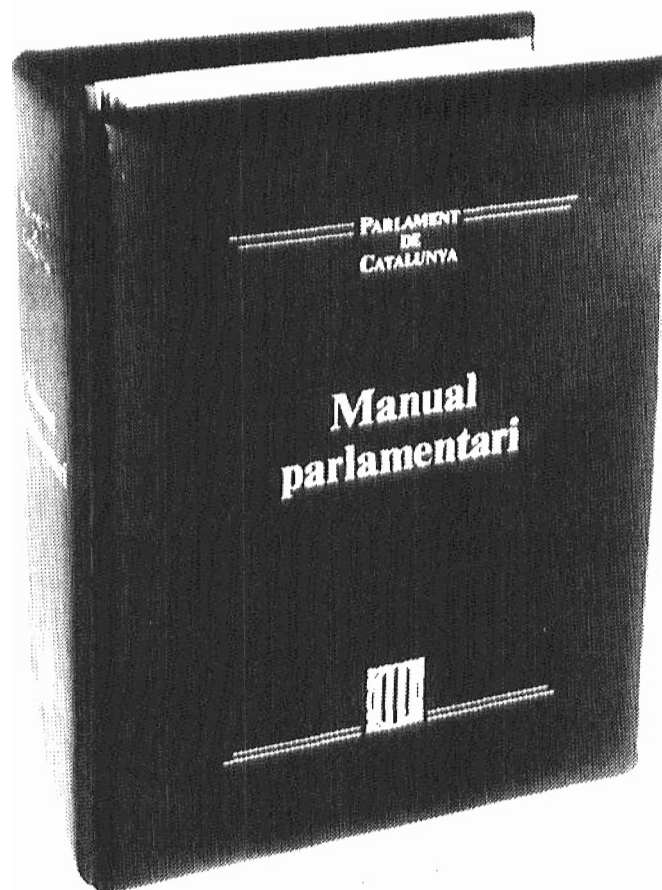
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Ofidoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Guberns Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

SUBSCRIPCIÓ

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admes).

BUTLLETA

Nom
carrer núm.
telèfon població codi postal
desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)
d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,
a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19
Amb aquesta finalitat, i amb data de de 19 envia
per núm. la quantitat de pessetes
(gir/seu al portador) de de 19

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual: 6.000 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*: 13.000 pessetes. Número solt: 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

